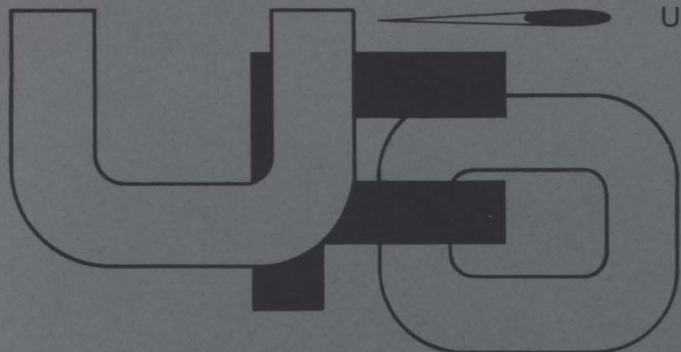

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

ky
NR 4 1980

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Natten mellan den 3 och 4 december ifjol upplevde Västerviksflickan Lilli-Ann Karlsson (bilden) ett uppskakande möte med två okända varelser på ett grönområde i hemstaden. De båda varelserna var helt vitklädda, hade inga markerade ansiktsdrag men hade stora ögon och försvann i en UFO.

Se sidan 12!

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Carl-Anton Mattsson, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 60 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

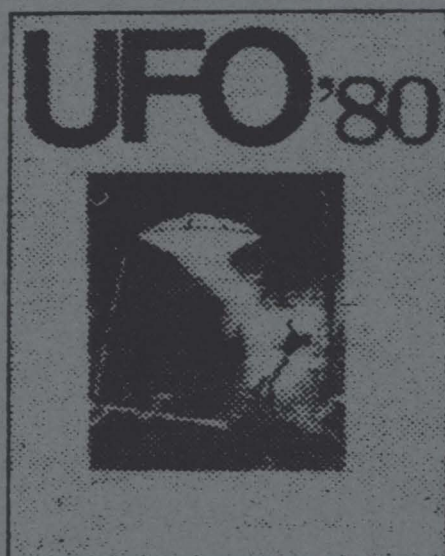
Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Innehållsförteckning:

Närmar sig UFO-rörelsen ett vägskal	3
Tjugo år i rymden	4
Hänt sen sist.	7
Återblick.	11
Närkontakt med Västervik	12
Oskyldig rubrik kan dölja UFO-aktiviteter	13
Forntidens domedagsvapen	14
Ny bok	16
Närkontakt i New Jersey.	17
Insändare	20
UFO över Los Angeles	21

UFO-80 – BOKEN DU HAR VÄNTAT PÅ!

Äntligen en seriös UFO-bok på svenska skriven av norske UFO-forskaren Gunnar Bertelsen. Det här är boken för alla UFO-intresserade och för alla UFO-forskare i Norden! Boken innehåller de senaste forskningsresultaten inom ufologien, en del norska UFO-observationer, UFO-bibliografier, uppgifter om UFO-tidskrifter, organisationer — ett verkligt UFOLOGISKT UPPSLAGSVERK! som informerar om vad vi idag vet om UFO-fenomenet efter 30 års forskning.

Boken kostar endast 50 svenska kronor plus frakt mot postförskott eller vid förhandsinbetalning över postgiro. Boken kan beställas under adress

**UFO-FÖRLAGET,
GUNNAR BERTELSEN**
Davanger, 5310 Hauglandshella.

Namn

Adress

Postnr. Postadress

Närmar sig UFO-rörelsen ett vägskalet?

UFO-information är inne på sitt elfte år, och man kan naturligtvis se tillbaka på de gångna åren med en viss tillfredsställelse, men, och här kommer ett stort men in i bilden, har ufo-rörelsen åstadkommit något radikalt i sakfrågan?

Här måste man erkänna, att vi inte har närmat oss svaret på UFO-gåtan. Vi har visserligen ett större material att välja och vraka i, men detta är så förvirrande, att något entydigt svar ter sig svårt att skönja.

Skulle man ändå göra ett försök att tyda det stora antal rapporter som finns, kunde det första antagandet bli att våra besökare (för så mycket vet man, att det rör sig om besökare från någonstans) inte önskar avslöja sin identitet eller inte kan det av för oss okända orsaker.

När landningar och närkontakter förekommit tycks det som om besökarna försökt blanda ihop korten för oss jordbor genom att sprida missvisande information av olika slag. Detta kan endast tolkas som om de till varje pris vill dölja sina avsikter. Tydligt ligger de också långt före oss i utveckling om man nu överhuvudtaget kan tala om släktskap med dessa besökare. Tydligt är det också samma fenomen som religionen talar om men som vetenskapen rycker på axlarna åt. Så långt kan man gå utan att hamna på djupt vatten men sedan blir det strax lite svårare, och man får ta till gissningar och spekulationer.

Men man kan ställa en annan berättigad fråga. Krävs det en motprestation från vår sida för att våra besökare skall agera mera öppet? I så fall vad kan vi göra utöver vad vi redan gör? Ja det är detta jag är ute efter. Kan vi underlätta för kontakterna mellan oss och detta något som finns så nära men ändå är så fjärran?

Ibland kommer brev med det berättigade påståendet att inget händer. Vi står på samma nivå med vår kunskap säger man, och visst är det till en viss del sant, men vad gör vi i stället? Andra föreslår, att vi skall ta med mera andliga aspekter på UFO-problematiken. Andra åter är mera radikala och föreslår, att vi skall bilda ett politiskt parti och den vägen försöka få ett accepterande av UFO-frågan.

Jag skulle vilja få igång en debatt i dessa frågor för att på så sätt kunna bilda mig en uppfattning om vad människor vill med UFO-frågan. Klart är att om man ser till hur samhället fungerar är det utan tvivel så, att om man vill ändra någonting måste det ske genom politiska beslut och UFO utgör säkerligen inget undantag i det hänseendet.

Skulle det vara så att det som jag sade tidigare krävs en motprestation från vår sida, måste den i rimlighetens intresse vara, att vi som ett första steg accepterar UFO som en realitet samt att detta erkän-

nande kommer från myndigheternas sida.

Skulle det å andra sidan vara så, att det är oviktigt för besökarna huruvida vi erkänner deras existens, tar ju landet ingen skada av ett ev. politiskt erkännande av UFO som en realitet. Vi tycks ha en viss chans att få insikt i vad det hela handlar om, ifall vi verkligen vill försöka.

Vanligtvis vill man av någon anledning inte blanda in politik i UFO-frågan. Det anses av någon underlig anledning opassande men samtidigt vill man få UFO accepterat. Detta är motsägelsefullt och obegripligt. Personligen tycker jag att det börjar bli dags att välja väg och verkligen visa landet vad de UFO-intresserade verkligen vill och duger till.

Vill vi ha drastiska omsvängningar till förmån för UFO, måste det ske politiskt - skall vi låta tiden nöta in UFO-begreppet i samhället får vi istället inrikta oss på tålmod och väntan, ty det kommer inte att ske några större omsvängningar i människors inställning under de närmast överskådliga åren, om inte det sker någon form av invitation av UFO:s. I det läget skulle vi tvingas tänka om antingen vi vill eller inte, men är detta sannolikt?

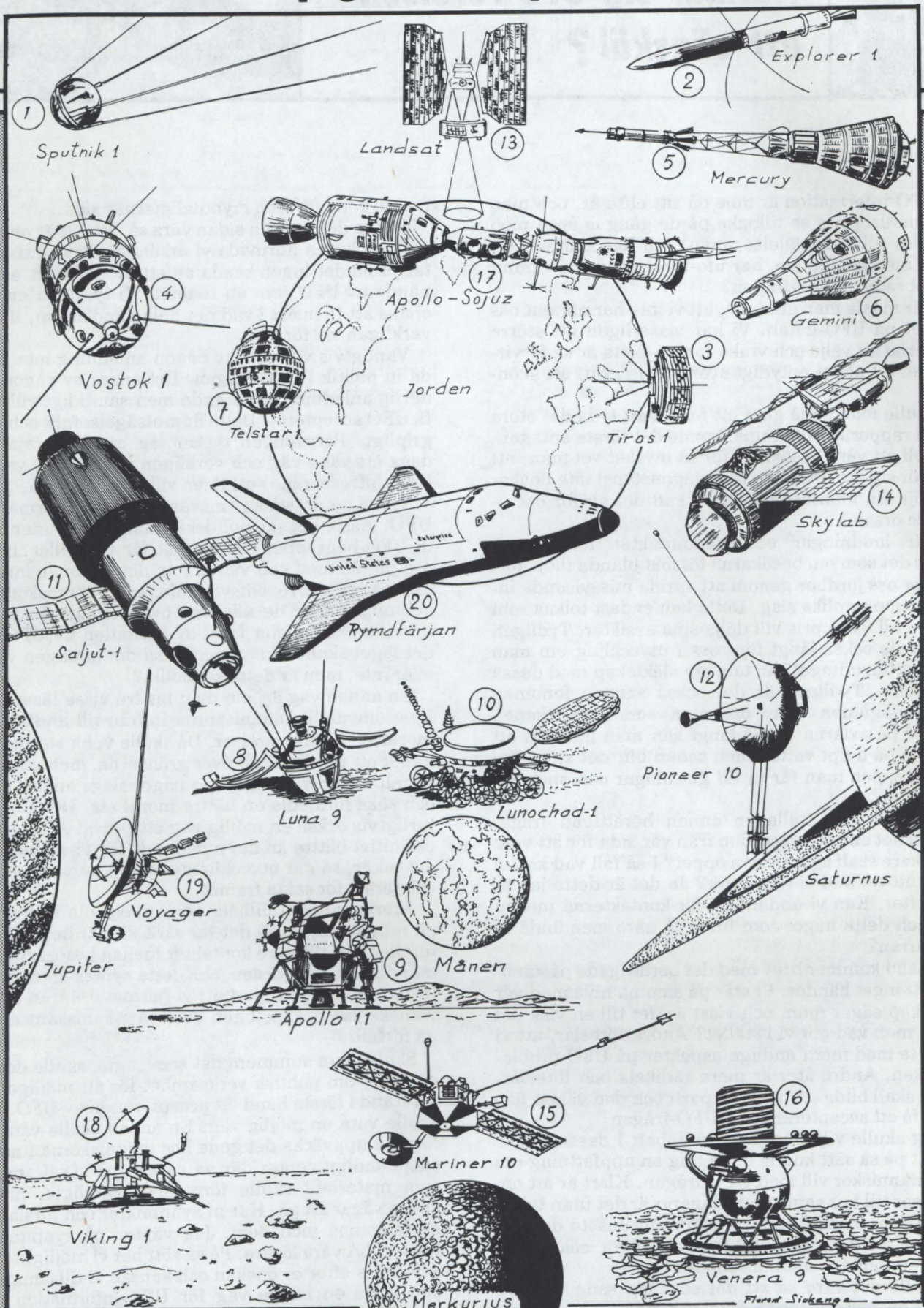
En annan väg är, om man får tro vissa läsare, att först omvandla människorna inifrån till andligt och moraliskt bättre varelser. Då skulle vi ha större möjlighet att nå kontakter över gränserna, menar man. I så fall måste vi bygga upp något slags andlig skola och söka förmedla en bättre moral etc. Detta är naturligtvis också en möjlig väg att pröva. Alla sätt är definitivt bättre än det nuvarande för vi vet att som det nu är, så går utvecklingen enligt vårt sätt att se och första för sakta framåt.

Återigen ser vi tillbaka i tiden, och om vi åter ser på religionen, tycks det ha varit så, att det tidigare förekommit flitigare kontakter mellan besökarna och människorna på jorden, och detta syntes då vara naturligt. Något har gjort att vi fjärrat oss från detta. Kanske kan det möjligen bero på människans andliga förfall.

Skulle man summara det som sagts, skulle det bli en fråga om politisk verksamhet för att möjligen få till stånd i första hand ett accepterande av UFO. Det skulle vara en möjlig väg. En annan skulle vara att försöka uppväcka det goda hos människorna i något slags andligt center där en ny syn på såväl andligt som materiellt skulle förmedlas. Möjligen finnes andra vägar att gå. Har ni synpunkter och förslag är ni välkomna med dem. Jag väntar på synpunkter från ALLA våra läsare. På så sätt har vi möjlighet att ändra oss efter er önskan och kanske vi tillsammans kan finna en bättre väg för UFO-Information och dess läsare.

Jonzon

Tjugo år i rymden

Den 4 oktober 1977 var det exakt 20 år sedan den första konstgjorda satelliten skickades iväg i en krets bana runt jorden. Sedan dess har tusentals satelliter sänts upp, farkoster har sänts till månen, Merkurius, Venus, Mars och Jupiter och ett hundratal människor har sett vårt jordklot från rymden som en färggrann blåskimrande boll, omgiven av en intensiv, svart oändlighet.

Allt som skett sedan Sputnik 1 gick till väders kan inte omnämnas, det är för mycket, men ett axplock viktiga händelser följer här, se teckningen.

1. Sputnik-1 uppsänd 4 oktober 1957 var en 83 kg tung pjäs, försedd med batterier för sändning av signaler till jorden. Sputnik-1 följdes av Sputnik-2 redan en månad senare. Den vägde så mycket som 502 kg och hade hunden Laika ombord.

2. USAs första satellit uppsändes med en raket konstruerad av den f d tyska raketexperten och sedermera månrocketbyggaren Wernher von Braun. Explorer 1 gick till väders 31 januari 1958 och med den upptäcktes de sk van Allen strålningsbältena som omger jorden.

3. En av de viktigaste jordsatelliterna i rymderans början var Tiros. Med dessa vädersatelliter kunde framför allt hotande orkaner upptäckas och vädersituationer studeras. Tiros 1 uppsändes 1 april 1960, samma dag som Francis Gary Powers U-2 spaningsplan sköts ner över Sovjet nära Sverdlovsk.

4. Den 12 april 1961 kommer för alltid att framstå som en höjdpunkt i rymdfartens historia. På den dagen uppsändes den första människan i rymden i en bana runt jorden, kosmonauten Jurij Alexevitj Gagarin i sitt rymdskepp Vostok-1.

5. I USA kom Sovjets framgång som en chock, vilken ledde till president Kennedys beslut att ställa som mål att före decenniets utgång en amerikan skulle landsättas på månen. USAs förste rymdman blev John Glenn, som den 20 februari 1962 tre gånger cirklade runt jorden på 4 timmar och 56 minuter i Mercuryrymdkapseln Vänskap-7.

6. För USAs månprogram behövdes mer rymdträning med större farkoster än Mercury. Därför startades Geminiprogrammet. Med dessa tvåmansrymdkapslar sattes nya rekord. Den längsta rymdfärden, som varade två veckor (330 timmar 35 minuter), höjdrekorde på 1378 km och det första rymdmötet mellan två bemannade farkoster, 15 december 1965. Utrymmet ombord på Gemini var inte större än det i en telefonhytt.

7. TV-sändningar via satellit är i dag så vanliga att de inte längre väcker något uppseende. Annat var det 11 juli 1962, då de allra första TV-satellitbilderna sändes ut över USA och Europa. Det gjordes via Telstar 1, uppsänd dagen innan. Telstar blev den första i en lång rad kommersiella telesatelliter. Numera har man Comsatorganisationen, till vilken över 90 länder är anslutna och med vars stora Intelsat 4A och snart Intelsat 5, hundratal miljoner människor står i förbindelse med varandra via telefon och jor-

den-runt-TV.

8. Den 3 februari 1966 gav åter en rymdtriumf för Sovjet; kl 1945 svensk tid mjuklandade en kameraförsedd kapsel på månen, Luna 9. Den landade i Stormarnas hav.

9. Höjdpunkten av det amerikanska rymdprogrammet på 60-talet blev månlandningen i Stillhetens hav, med rymdskeppet Örn, 20 juli 1969.

Kl 1432 svensk tid 17 juli 1969 lyfte Apollo 11 med Neil Armstrong, Edwin Aldrin och Michael Collins ombord från Cape Kennedy, ovanpå den 111 meter höga Saturnus 5 bärraketen. Människans första landning på en främmande himlakropp och de fem påföljande månlandningarna, är fortfarande en av de största bragderna under den nu 20 år gamla rymderan. Totalt har 12 människor trampat månmark och 27 sett månen från nära håll. Tillsammans har de tagit hem hundratal kg månstenar. Stenarna visar att vi någon gång i framtiden från månen kan hämta sådana mineraler, som vi börjar få ont om på jorden. Neil Armstrong och Edwin Aldrin stannade 21 timmar och 30 minuter på månen, innan deras skepp lyfte kl 1853 den 21 juli 1969.

10. Sovjet har inte företagit bemannade månfärder men satsar på automatiska stationer och robotvagnar, Lunochod-1 och 2. Den första landsattes 17 november 1970 i Mare Imbrium. Med vagnens båda TV-kamror har mer än 20000 bilder tagits och vagnen har tillryggelagt en sträcka av över en mil. Lunochod-2 råkade ut för en olycka, då den hamnade i en månkrater och välte.

11. Sovjets bemannade rymdprogram är inriktat på att upprätta stora baser i rymden. För att nå detta mål övar man i mindre rymdstationer. I april 1971 uppsändes Saljut-1, till vilken olika Sojuskapslar kopplades. Flera Saljutstationer har blivit uppsända och än fler följer nästa år.

12. På ett rymdfartsområde dominerar USA helt; utforskningen av de stora yttre planeterna. Den 27 februari 1972 skickades jupitersonden Pioneer 10 iväg 258 kg tung. Den flög 5 december 1973 förbi Jupiter på ett avstånd av 130000 km. Det något senare uppsända systerskeppet var ännu ett strå vassare och passerade den stora planeten på endast 46400 km, 3 december 1974. För signalerna, mätdata och bilder i kodform, som skickades från rymdfarkosten till jorden med ljusets hastighet (300000 km/sek) tog det 40 minuter att nå fram, så stort var avståndet. Pioneer 10 har nu för alltid lämnat vårt solsystem och flyger fritt bort i Vintergatan. Pioneer 11 passerade Saturnus 1979.

13. Jordens första jordresurssatellit Landsat 1 blev fem år gammal. Uppsänd den 23 juli 1972 cirklar den fortfarande runt jorden i en cirka 850 km hög polarbana men har tystnat. Den 22 januari 1975 uppsändes ännu en Landsat. Båda farkosterna har blivit viktiga hjälpmedel i planering och konservering av jordens naturliga resurser.

14. Skylab, det till rymdlaboratorium ombyggda ra-

ketsteget, som vid uppskjutningen skadades så kraftigt att man först befarade en katastrof, blev en stor framgång tack vare astronauters reparationsarbete. Skylab uppsändes i mitten av maj 1973. Tre besättningar har gjort resp en, två och tre månaders långa rymdfärder.

Med den omfattande fotoutrustningen ombord har hundratals bilder tagits av jorden och solen.

15. Den lilla rymdsonden Mariner 10, avsedd att fotografera planeterna Venus och Merkurius, uppsändes 3 november 1973. Tre gånger flög sonden förbi Merkurius, första gången på så nära håll som 689 km. Totalt har den tagit 7800 bilder av den lilla månlänkande planeten. Mer än hälften av Merkurius yta är kartlagd, där allt som är större än 100 meter är synligt.

16. Den ryska Venera 7 blev första planetsond som mjuklandade på Venus. Än mer sensationell blev mjuklandningarna med Venera 9 och 10, uppsända 8 resp 14 juli 1975. Venera 9 landade på Venus 22 oktober och nr 10, 2200 km från systerfarkosten, tre dagar senare. Båda sonderna tog fotografier från Venus yta, de första någonsin. Efter cirka en timmes sändning tystnade signalströmmen, tydligen som en följd av den enorma trycket på ytan, 400 atmosfärer, och temperaturen, cirka 500 grader C.

Temperaturen i Venusatmosfären är mycket hög. På 50 km höjd är den fortfarande 250 grader C.

17. Sovjetunionens och USAs rymdsamarbete för bemannade färder kröntes 17 juli 1975 med en gemensam färd runt jorden. En amerikansk Apollokapsel och en sovjetisk Sojusfarkost sammankopplades flera gånger och besättningarna besökte varandras farkoster för att bevisa att helt olika system går att sammanlänka under vissa förhållanden. En ny gemensam rymdfärd planeras mellan ryska och amerikanska farkoster, den här gången mellan en Saljutrymdstation och en rymdfärja. Den planeras äga rum år 1981.

18. Marshistoria skrevs den 20 juli 1976, 1253 svensk tid, då den amerikanska planetsonden Viking 1 mjuklandade på Mars. Men det fick man veta 19 minuter senare, ty så lång tid behövde signalerna för att nå fram till jorden. Den första sensationella bilden från Marsytan, i färg, visade ett stenigt landskap och en ljus, rödaktig atmosfär på grund av det röda damm som täcker planetytan. Viking 1 och systerfarkosten Viking 2 har inte kunnat upptäcka liv, men man håller det inte för omöjligt att liv kan finnas någon annanstans på planeten, ja t o m att Vikings mätinstrument var för elementära för att kunna

avgöra denna viktiga fråga. Vetenskapsmännen är själva ännu inte överens om en definition på vad som kan anses vara Marsliv. Viking 1 och 2 har slutat analysera Marsjord, men kamerorna och andra mätinstrument fungerar på båda farkosterna.

19. Just nu skyndar sig med en fart av nära femtiotusen kilometer i timmen, två Voyagerfarkoster till storplaneterna Saturnus, Uranus och Neptunus. De-

ras uppgift är att utforska och fotografera tolv månar och fyra storplaneter under en tid av inte mindre än tolv år! Därefter försvinner båda ut i världsrymden och tar med sig hälsningar på sextio språk, tal av president Jimmy Carter, data om livet på vårt jordklot och musik av Beethoven och från Kina.

20. Hittills har alla de tusentals satelliterna och rymdfarkosterna blivit uppsända med hjälp av raketter, vilka efter användning kastats bort precis som engångsförpackningar. Framför allt när det gäller stora raketter är detta ett oerhört slöseri. Därför beslöt den amerikanska rymdflygstyrelsen Nasa redan i slutet av sextioalet att bygga återanvändbara farkoster som skulle kunna ersätta nästan alla befintliga raketter. Det blev the Space Shuttle, rymdfärjan.

År 1980 sänds för första gången en rymdfärja på en provfärd på tre dagar runt jorden. Ytterligare fem provfärder görs före år 1982, då det europeiska rymdlaboratoriet Spacelab skall följa med på en veckolång färd. Totalt har man planerat för 514 färder med rymdfärjor under decenniet och en bit in på 90-talet.

Under de tjugo åren som gått sedan Sputnik 1 har många fler viktiga saker hänt, här inte omnämnda. Några av dem är USAs första mjuklandning på månen med en obemannad farkost kallad Surveyor. Sovjets hårdlandning på Mars långt före Viking, och vidare andra länders rymdprogram. Det har uppsänts franska, engelska, italienska, kinesiska och japanska satelliter. Holland har en egen satellit, det samma har en del andra länder. Vad finns i rymden om 20 år? Utöver rymdstationer och telesatelliter säkerligen stora elkraftsatelliter i synkronbana, som sänder sin infångade solenergi i form av mikrovågor till jorden, där de omvandlas till elkraft.

Kanske har vi om tjugo år även mottagit de första signalerna från en annan civilisation någonstans i rymden. Ett livstecken som kanske bidrar till besinning, att inte låta den jordiska civilisationen gå mot sin egen undergång som följd av en för stor klyfta mellan ansvar och teknisk förmåga. Florent Sickenga

Återblick..... forts. fr. sid. 11

tion. När man läser om att någon iakttagit ett himlafenomen på några hundra meters höjd, har man all anledning att vara skeptisk. Alla höjduppskattningar i dylika sammanhang torde vara 'gripna ur luften'. I allmänhet rör det sig om meteoror på flera mils höjd.

Att ett 'himlafenomen' verkar vara fullkomligt stillastående betyder inte att det inte är en meteor. En meteor uppfattas nämligen av en åskådare som absolut stillastående om den rör sig precis rakt mot honom. Den enda förändring åskådaren märker är då att ljusstyrkan växer ju närmare meteoren kommer.

Aftonbladet. Måndagen den 29 september 1952.

HÄNT SE'N SIST

Sammanställning av C.A. Jonzon

Några större sensationer bjuder inte årets första månader på. Det har med några få undantag varit ganska lugnt på UFO-fronten. Det vill säga, om man bortser från de vanliga ljusglimtarna som är omöjliga att klassa. De kan ju i stort sett vara vad som helst. Några händelser tänker vi dock ta upp för att om inte annat visa, att vi håller oss informerade om vad som händer. Från Småland kan vi notera följande: makarna Barbro och Sigvard Johansson från Gnosjö hade en minnesrik kväll den 16 mars. Så här berättar Sigvard.

-Klockan var ett par minuter i sju, plötsligt upptäckte både Barbro och jag ett konstigt föremål på himlen rakt framför oss och i sydväst och som vi bedömer 200-300 meter upp i luften. Föremålets kontur hade skarp, vågrät linje i proportion cirka fyra decimeter brett, höjden var däremot bara cirka en decimeter.

- På föremålet blinkade i mitten samt längst till vänster växelvis två ljus. Längst till höger lyste ett

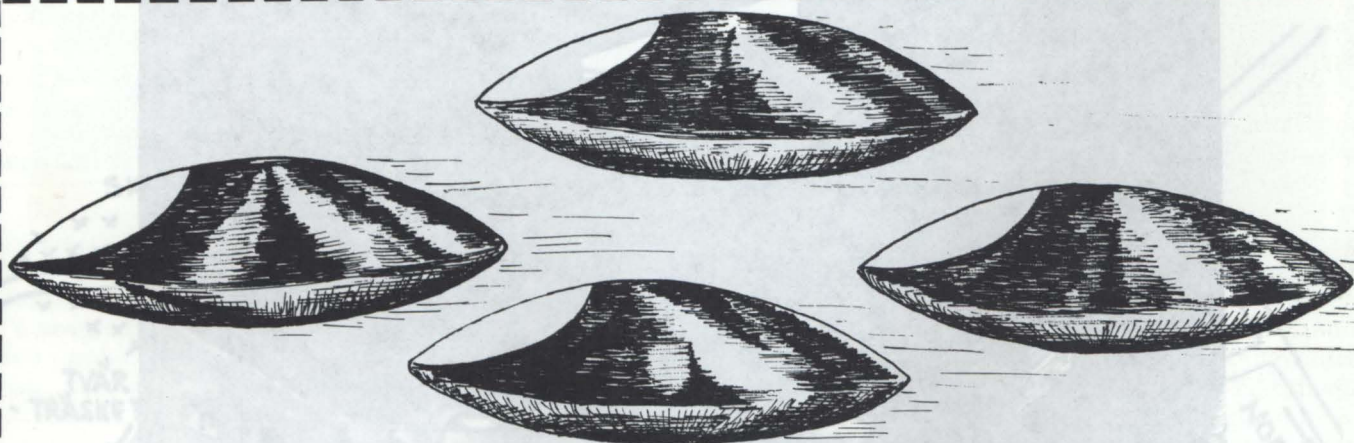
annat ljus konstant med trolskt rött nästan sprakande sken.

-Det som vi tyckte var mest egendomligt och ganska konstigt var att föremålet stod absolut stilla hela tiden vi iakttog det. Vi hade det rakt framför oss och saktade ner hastigheten till cirka 40 km. Efter cirka en kilometers färd passerade vi rakt under det mystiska föremålet, då var vi i höjd med torpstället Johannesberg.

-Vi vågade inte stanna och stiga ur bilen för att närmare betrakta det, säger Sigvard, som menar, att både Barbro och han tyckte händelsen därtill var alltför mystisk.

Tilläggas kan att flera personer i Gnosjöbygden för en dryg vecka sedan också upptäckte himlaföremål av, som de uttrycker sig, mystisk art.

En liknande iakttagelse gjorde Karin Bergström i Värnamo vid 22-tiden lördagen den 15 mars. Föremålet, som blinkade i gult och rött, stod stilla i cirka tio minuter och tonade sedan liksom bort och försvann.

Den 4 april i år "uppvaktades" Smålandsstenar av fyra okända föremål. Familjen Sandblad i Smålandsstenar observerade föremålen som efter en stund i samband med en gir försvann i kvällshimlen.

Långfredagen den 4 april var det Smålandsstenars tur att bli uppvaktat av den här gången fyra okända föremål på kvällshimlen. Så här säger familjen Sandblad på Rönnevågen i Smålandsstenar:

- Något sådant har vi aldrig sett förut. På långfredagskvällen kunde de under 40 minuter betrakta två olika mystiska himlafenomen som man inte kan tänka sig någon 'vardaglig' förklaring på.

- Vid 20.30-tiden såg vi ett ljus, i storlek som en stjärna, som snabbt gick på himlen från väster till öster. Medan vi tittade på ljuset saktade det in och stannade. En stund senare började det röra sig igen.

- Senare såg vi två ljusfenomen, som rörde sig mot varandra. Det syntes tydligt när kurserna korrigerades så att de skulle möta varandra. Strax innan

det skedde började det blinka från det ena föremålet och sekunderna efter kom också blinkningar från det motande. Just som de möttes försvann ljuset.

Men under den tid familjen Sandblad tittade på de mystiska ljusen händet det också något på närmare håll. Fyra föremål i formation på betydligt lägre höjd än de två ljusskenen dök upp, gjorde en gir och försvann i riktning mot samhället.

- Min fru fick se 'formationen' och själv hann jag få in föremålen i kikaren innan de försvann, berättar Russel Sandblad. Från de fyra föremålen hördes inget ljud, och det syntes inte heller något ljus. Färgen uppfattade jag som metallgrå och efter vad vi kom fram till var det en ljusare del omgiven av en mörkare kontur.

- Under närmare 40 minuter betraktade vi ljusskenen. Det andra fenomenet däremot var över snabbt.

Under tiden kunde man också se diverse raketer över Smålandsstenars horisont, men något i den vägen handlade inte fenomenen om. Inte heller anser åskådarna att det kan vara fråga om flygplan. Mot det talar bl a rörelserna hos ljusskenen.

Den 22 mars var det tydligen en överflygning över Sverige eller större delar av landet. Vi tar upp några av de personers berättelser vi fått inrapporterade. Vi börjar med familjen Hansson som var på väg hem från Göteborg.

- Någon gång mellan klockan 21.40 och 21.50 befann vi oss mellan Lovene och Lidköping, då vi framför vår bil fick se något som liknade en kraftig eldpe-

lare på den i övrigt stjärnklara himlen. Föremålet förflyttade sig cirka 100-200 meter över marknivån och parallellt med denna. Det såg också ut, som om det ökade farten hela tiden. Föremålet kom plötsligt och liksom bara fanns där. Efter uppskattningsvis 15 sekunder försvann det lika oförklarligt. På grund av mörkret kunde vi ej urskilja några detaljer. Vi hörde heller inte något ljud.

I Lidköping hade många personer observerat ett klotformat föremål vid 21.40-tiden. En av dem är Holger Seger, som såg klotet på ganska nära håll, uppskattningsvis 200 meter. Han uppger, att ett svagt väsande ljud hördes och att färgen på klotet var rött, orange och gult. Klotet gjorde såväl kursändringar som höjd- och hastighetsändringar.

Från Filipstad har vi bl a en rapport från f d polis-
mannen Nils Frankén. Han berättar från den 22
mars klockan 21.40 följande:

- Det var långt som en en lastbil med timmersläp
och ungefär lika högt. Framifrån såg det ut som en
stor buss och det lyste väldigt starkt om det. Från si-

Före polismannen Nils Frankén i Filipstad observerade den 22 mars ett avlångt "timmersläps"-liknande ljusfenomen på himlen över Klippgatan i Värmlands-samhället. Föremålet hade på sidan ett avlångt "fönster". Fenomenet sågs också av ett par pojkar.

Aterblick

Tefaten vände över Tyskland

Tusentals observationer i år

dan kunde man se kanske åtta meter långa fönster, 75-80 centimeter höga med fullt sken. Det var ett eldrött sken ur fönstren. Hela det stora himlafenomenet passerade alldeles ljudlöst, det var som ett svagt sus bara.

Nils Frankén bor vid Ringvägen 8, och det flygande föremålet hade samma riktning som Klippgatan. Frankén kontaktade givetvis sina forna kollegor vid Filipstads-polisen för att höra hur många rapporter man där hade fått in om himlafenomenet, men endast två pojkar hade rapporterat att de sett det. Pojkarna ansåg, att det stora lysande föremålet var på väg i riktning mot Gammelkroppa-hållet, medan Nils Frankén anser att det var i riktning någonstans mellan Gammelkroppa och Nykroppa.

Även i Västerås med omnejd hade föremålet varit synligt omkring 21,45-tiden. Flygflottiljen i Västerås hade inga kommentarer till det inträffade, och ej

heller flygflottiljen i Såtenäs kände till något om händelsen. Det hade inte sett något ovanligt, förklarade de.

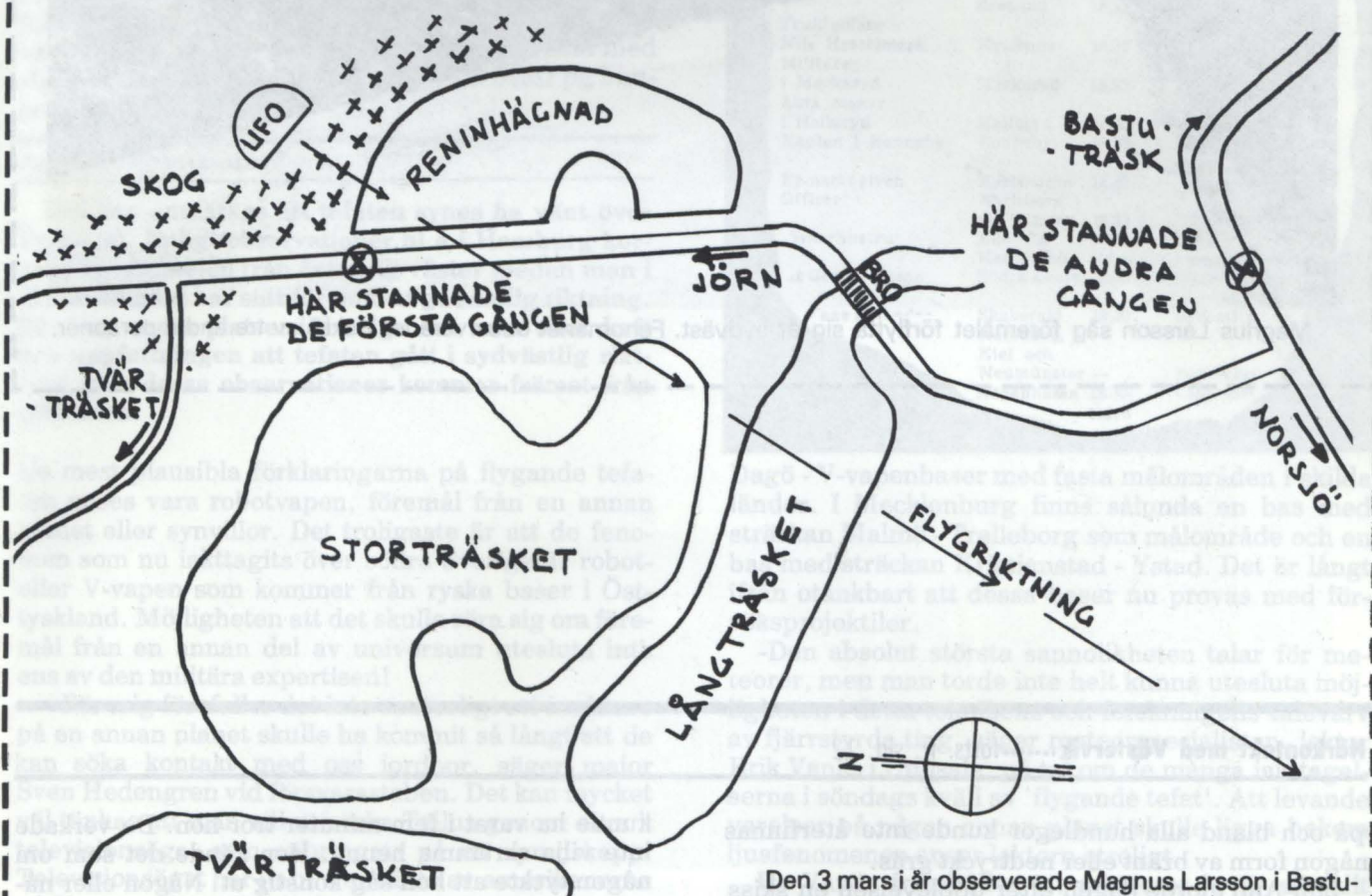
Nordsverige har också gynnats av UFO-observationer. Så här säger t ex Anna Olsson och Camilla Åkerström om sin upplevelse vid 20-tiden den 4 mars. Vi låter Anna börja:

- Jag var ute och rastade hunden. Den brukar aldrig reagera när det kommer något flygplan över området men nu började den skälla. Anna tittade upp, och 75 meter ovanför såg hon ett cigarrformat föremål. Det lyste med blå-gul-grönt sken, och i aktern hade den en röd lampa som blinkade oregelbundet. Hon tittade på det en minut, innan det försvann i nordvästlig riktning.

Vid samma tidpunkt var Camilla ute och promenerade. Även hon fick se samma 'flygtyg'. Flickornas berättelser var identiska. Något flygplan var det absolut inte, säger de.

Den 3 mars klockan 23.00 var det Magnus Larssons i Bastuträsk tur att få se något, som inte låter sig förklaras på vanligt sätt. Fem minuter ägnade

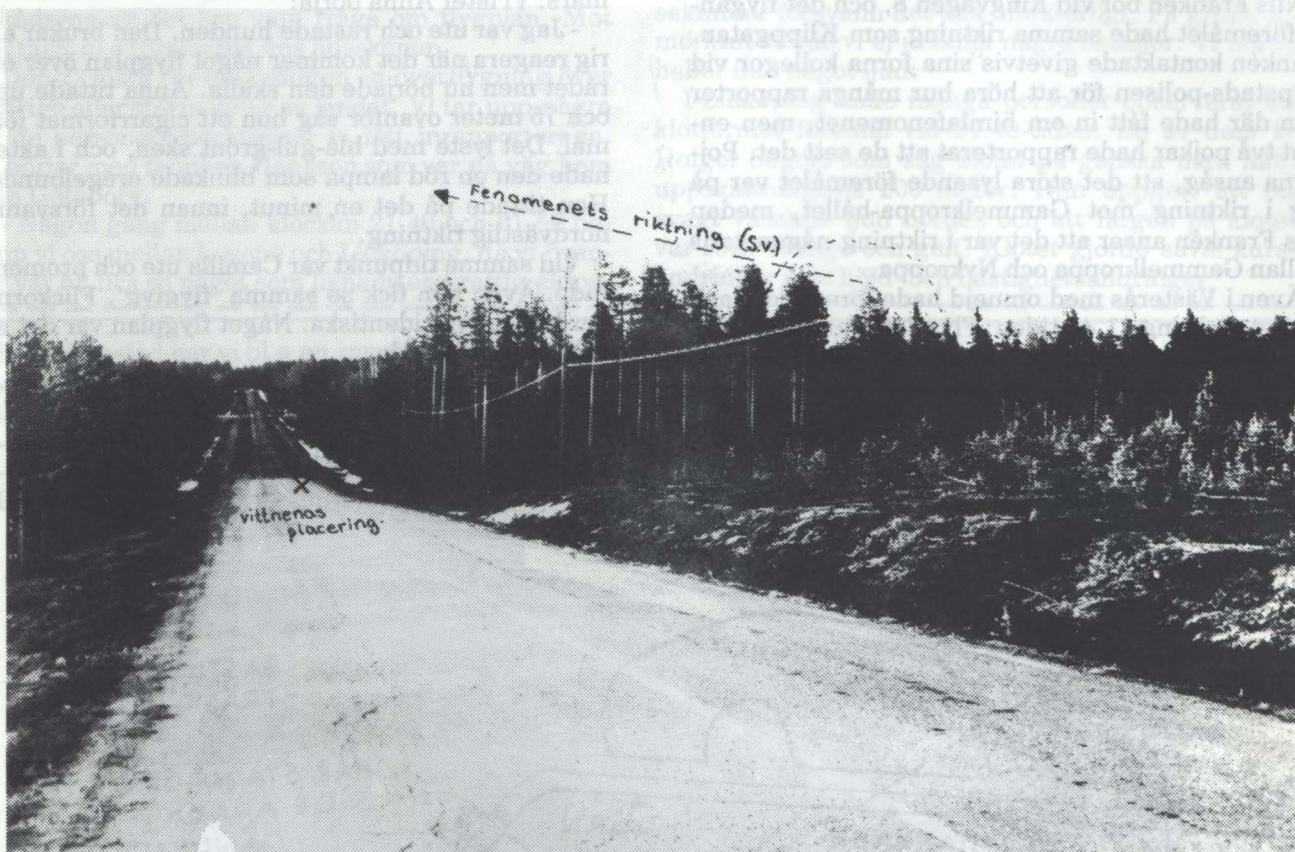
han åt att se på föremålet, som såg ut som en förstord måne med underkanten avskuren (se skiss). Föremålet upptäcktes i nordöstlig riktning och var till

Den 3 mars i år observerade Magnus Larsson i Bastuträsk ett föremål som såg ut som en förstord måne. Klotet, som var ljusblått och tycktes växa i storlek samtidigt som det förflyttade sig.

en början delvis skymd av skogen. Klotet var ljusblått och tycktes växa i storlek samtidigt som det förflyttade sig mot sydväst. Larsson hade ytterligare tre personer i bilen som samtliga såg föremålet. De stod på vägen i cirka tre minuter och såg föremålet

försvinna bort över skogen. De åkte då fram med bilen ytterligare två kilometer, där de då kunde se det hela igen, men då tycktes det som om föremålets kanter mattats ned. Skivan var då också mycket större än vid första tillfället.

Magnus Larsson såg föremålet förflytta sig åt sydväst. Fenomenet observerades också av tre andra personer.

Närkontakt med Västervik..... forts. fr. sid. 12

på och bland alla hundlegor kunde inte återfinnas någon form av bränt eller nedtryckt gräs.

Lilli-Ann gjorde dagen efter upplevelsen en skiss på vad hon sett samt några anteckningar. Hon upplevde varelserna som helt vita och i sammet. Inget markerat ansikte men med stora öron. Upplevelsen

kunde ha varat i fem minuter tror hon. De verkade inte vilja skrämma henne. Hon kände det som om någon tyckte att hon såg konstig ut. Någon eller något skrattade åt henne. Både farkost och varelser höll sig svävande cirka en meter över mark.

Tor Wiklund

Återblick

-Tefaten vände över Tyskland Tusentals observationer i går

Malmö. Himlafenomen eller vad? Den frågan ställer man sig litet varstans i Skåne. Otaliga samstämmiga vittnesmål gör gällande att ett stort, klotrunt föremål observerats över ett flertal platser i Skåne. De flesta ögonvittnena hävdar att den klotformiga kärnan hade starkt röd färg, under det att svansen skiftade i gult och grönt.

Första upptäckten kan tidsbestämmas till omkring kl 1830, alltså vid tiden då skymningen började övergå i mörker. Föremålet var triangelformat och blåvitt, och efter sig hade det en svans som skiftade i regnbågens alla färger. Ungefär vid samma tid sågs i Skabersjö ett liknande himlafenomen, som rörde sig i sydostlig riktning med kolossal hastighet.

Åtskilliga gånger tidigare har man ju på olika platser i vårt land observerat vad man kallar 'tefat' i rymden, men mestadels har man väl inte satt alltför stor tillit till ögonvittnenas utsago. Den här gången har man dock svårt för att helt nonchalera iakttagelserna. Meteorologassistenten Dressel på Bulltofta, som ju från sitt yrke har en viss vana vid att spana ut i rymden, omtalar sålunda att han kl 1832 från Bulltofta flygplats observerade ett avlångt föremål som var ungefär lika stor som halva månen och som med stor hastighet rörde sig från väster till öster på himlavalvet.

Ändrade flygriktning?

Det kan anmärkas att tefaten synes ha vänt över Tyskland. Enligt observationer bl a i Hamburg korsade de himmelen från öster till väster medan man i Skåne allmänt har sett föremålen gå i östlig riktning. På vissa andra platser i Sverige har man dock haft den uppfattningen att tefaten gått i sydvästlig riktning men dessa observationer kommer främst från ostkusten.

De mest plausibla förklaringarna på flygande tefaten anses vara robotvapen, föremål från en annan planet eller synvillor. Det troligaste är att de fenomen som nu iakttagits över södra Sverige är robot- eller V-vapen som kommer från ryska baser i Östtyskland. Möjligheten att det skulle röra sig om föremål från en annan del av universum utesluts inte ens av den militära expertisen!

- För mig förefaller det inte onaturligt att invånare på en annan planet skulle ha kommit så långt att de kan söka kontakt med oss jordbor, säger major Sven Hedengren vid försvarsstaben. Det kan mycket väl tänkas att man vill utforska Tellus genom ett s k televisionsöga, som anbringats på ett rymdskepp. Televisionsögat har ju bl a använts av amerikanerna på Korea, och varför skulle inte bebyggare på andra planeter ha kommit längre än vi?

Ryssarna har både i Tyskland och Baltikum - bl a

1.000-tals obs

TEFATETS TIDTABEL

Observatör	Plats	Tid	Riktning	Färg
Meteorologassistent Dressel	Bulltofta	18.32	Väst-öst	—
Flygkapt. Panchertz	I flygplan			
Ingenjör Abelin	öster om Landskrona	18.32	Väst-öst	—
Fältflygare Lennart Larsson, F 13	Malmö	18.32	Väst-öst	Rödgult sken Gul och grön svans Gulrött sken
Inte namngivna Simrishamnshor	Simrishamn	18.34	Nordväst	Gulrött sken
Fyra ej namngivna personer	Lund	Omkr. 18.30	—sydost	Starkt ljust sken
Sergeant i flygväpnet Fröken Ulla Skogman	Hörby	Omkr. 18.30	Nordost	—sydost
Ej namngiven person	Göteborg	18.40	Sydlig	Vitt sk ljust föremål
Ej namngiven	Västra Frölunda	18.30-tiden	Sydlig	riktning
Ej namngiven	Ven i Öresund	Omkr. 18.30	—	—
Fruktodlare Nils Hesselmark	Kvidinge	18.31	Väst-öst	Ljust föremål
Militärer i Markaryd	Markaryd	18.35	Väst-öst	—
Akta makar i Hallaryd	Hallaryd	18.35	Ostlig	riktning
Kapten i Ronneby	Ronneby	18.35	Ostlig	riktning
Ej namngiven Officer	Karlshamn	18.30	—	—
Iskarhustru	Karlsborg vid Vättern	18.32	Väst-öst	—
	Ekö vid Karlshamn	18.30-tiden	Från väster	Ljusgult sken
är Gösta Nilsson	Södra Akarp	18.30	Väst-öst	Blåvitt sken
Tage Rolander	Skabersjö	18.30	Sydostlig	—
	Hamburg, Kiel och Neumünster	—	Ost-väst	—
	Köpenhamn	18.30-tiden	Väst-öst	—

Dagö - V-vapenbaser med fasta målområden i skilda länder. I Mecklenburg finns sålunda en bas med sträckan Malmö - Trelleborg som målområde och en bas med sträckan Kristianstad - Ystad. Det är långt ifrån otänkbart att dessa baser nu provas med försöksprojektiler.

-Den absolut största sannolikheten talar för meteoror, men man torde inte helt kunna utesluta möjligheten i detta teknikens och forskningens tidevarv av fjärrstyrda ting, säger meteorspecialisten, lektor Erik Vanäs i Uppsala, på tal om de många iakttagelserna i söndags kväll av 'flygande tefat'. Att levande varelser på någon annan planet skulle ligga bakom ljusfenomenen anser lektorn otroligt.

Hr Vanäs framhåller att meteoror ju är särskilt vanliga just vid den här tiden på året, vilket talar för att det även denna gång är en dylik som varit i ak-

Forts. på sid. 6

Närkontakt med Västervik

Natten mellan den 3 och 4 december 1979 visade sig ett UFO med besättning i Västervik.

Den som hade turen eller oturen att få uppleva detta var Lilli-Ann Karlsson, Långrevsgatan 43.

Hon berättar, att hon hade tagit en promenad vid ettiden på natten. Hon ämnade gå runt Breviksalperna motsols i månljuset. Detta område är ett större grönområde för rekreation och i dess centrum finns en konstgjord och förhållandevis mycket hög kulle för skidåkning etc. Ytan är gräsbevuxen och utan träd eller buskar.

Hon gick med händerna i jackfickorna och tittade mot marken. Hon hade inte gått länge förrän hon plötsligt stannade upp som paralyserad. Framför sig såg hon ett föremål som stod stilla i luften en meter över marken. Hon kände sig iakttagen och strax kom två varelser runt föremålet.

De var cirka 180 centimeter långa och ganska smala. Lilli-Ann hörde inte men hon kände, att de diskuterade just henne. Hon kände sig löjlig och fånig. Hon kände också att de pratade mycket om henne. Samtidigt uppfattade hon en röst bredvid sig, som sade, att hon inte skulle vara rädd.

Varelserna kom fram till henne och den ene sträckte fram sin hand. Hon uppfattade som om det låg något i handen. Det såg ut som en chokladkaka.

Hon rörde sig emellertid inte ur fläcken och inte sina armar heller. Varelserna fortsatte att prata med varandra och efter en stund vände de åter mot farkosten. De försvann runt denna precis som när de dök upp. Lilli-Ann lade märke till att det gick en svag rökslinga ut från farkosten på dess undersida. Helt plötsligt försvann föremålet. Lilli-Ann kan inte säga hur.

Samtidigt försvann paralyseringen och Lilli-Ann kunde röra sig. Det blev språngmarsch mot bostaden. Det var en gråtande och uppriven Lilli-Ann som kom hem till sin vän. Hon berättar själv, att hon var alldeles hysterisk. Vännen bekräftar, att hon uppförde sig på ett helt ovanligt sätt.

Senare på natten kom hennes bror hem. Han jobbar på Västerviks-Tidningens tekniska avdelning och är inneboende hos sin syster. De pratade tillsammans om händelsen. Lilli-Ann var så uppriven, att hon pratade om att åka till Norra (Psyk. sjukhus). Brodern uppmanade henne emellertid att kontakta undertecknad då han visste, att jag är intresserad av UFO. Dagen efter gjorde hon det.

Först ytterligare en dag senare besökte jag och Lilli-Ann platsen för att söka efter spår samt för att ta någon bild. Platsen används för att rasta hundar

Forts. på sid. 10

Västerviksflickan Lilli-Ann Karlsson upplevde en närkontakt av tredje graden med ett par UFO-besättningsmän natten till den 4 december ifjol. Efter mötet sprang

flickan hysteriskt gråtande hem och berättade vad hon upplevt. Mötet med de båda varelserna, som försvann i en farkost, varade ca fem minuter.

Oskyldig rubrik kan dölja UFO-aktiviteter

Den i NLT införda notisen 'Mystisk brand i Holmestad' måndagen den 8 maj 1978 kan synas oskyldig sett med UFO-glasögon men är den det? Ja, den frågan kan man spekulera över - svaret får man väl aldrig till fullo veta. Vi skall dock låta Fredrik Karlsson, som bor 15 km NV Lidköping, berätta om vad han var med om i samband med branden. Så här berättar han för UFO-Information:

'Det började lördag kväll den 6 maj då Leif (SM6-CXQ) ringde mig och berättade om att polisen i Skara 'jagade' ett UFO. Denna jakt pågick i cirka 10-20 minuter. Vid kontroll hos polisen förnekade de, att de sett något UFO men väl en komet som föll ner. Till saken hör att Leif hela tiden kunde följa polisens kommunikation via en polisscanner och då rörde det sig inte om någon komet. Flera polisbilar samt basstationen var inblandade i 'jakten'.

Efter telesamtalet gick jag omedelbart ut i hopp om att få se en skymt av UFOt. Jag fick då se något som liknade en stjärna, som kom från horisonten och gick rakt upp till cirka 30 grader över horisonten. Där stannade en del av densamma medan en del fortsatte. Stjärnan hade alltså delat sig i två delar. Den senare delade sig också varvid en del förflyttade sig 90 grader till höger medan den andra fortsatte uppåt. Under hela tiden hade jag kontakt med Leif via kortvåg 144Mc. Leif var vid tillfället i Lidköping och kunde inte se fenomenet med stjärnorna, däremot kunde en annan radioamatör i Dalsland se händelseförloppet.

Den 7 maj kl 1445 fick brandkåren i Götene larm om en jordbrand hos lantbrukaren Anders Karlsson som bor i Bölseboda cirka 8 km öster Götene. Jag ringde till brandkåren i Götene några dagar senare, och de svarade att det var en pyrande brand i en ny-

En mystisk brand härjade i maj för två år sedan en av lantbrukare Anders Karlssons åkrar i Bölseboda, utanför Götene. Resultatet av branden blev det här ellipsformiga mönstret.

Mystisk brand i Holmestad: Norden brann

kan ha börjat brinna!

n Hans Lundgren andkär var litet efter söndagsuppdag: en

Det var en ny-

rök ur marken på ett 2-300 kvadratmeter stort område mitt ute på åkern, flera hundra meter från vägen och ca 20 meter från skogsbrynet.

Brandkåren fick larmet kl 14.45 och hade en dryg timme näre kunnat släcka branden. brinnande området omgäddades med en vallgrav och utades med vatten från en ren bäck.

sådd åker. Det fanns heller ingen naturlig förklaring till hur branden hade uppkommit.

Måndagen den 8 maj åkte jag till platsen och talarde med lantbrukaren. Det enda vi fick veta var att någonting hade kommit uppfifrån. Han berättade också, att han så sent som två dagar tidigare sått nämnda åker. Det fanns således inte någon växtlighet på åkern ännu efter sådd.

När vi kom fram till platsen för branden fann vi ett mörkt ellipsformat område, 200 x 38 meter. Hela området var täckt av större och mindre sprickor. Det fanns också flera fördjupningar. Jag jämförde dessa fördjupningar med spårerna efter brandbilen. De senare var obetydliga i jämförelse med de andra fördjupningarna, cirka två-tre cm. Hålligheterna var i utkanten av ellipsen. Vid prov av jord tagen ur ellipsen hade PH-värdet sjunkit 0,7 enheter i förhållande till ett referensprov taget ett 60-tal meter från ellipsen.

Odlingsprov gjordes av nämnda prov på följande sätt. Från provet i ellipsen sattes groddar i tre olika krukor. En av dessa fick inget vatten, en annan lite vatten, medan den sista fick mycket vatten. Samtliga prov möglade. Med provet taget utanför ellipsen förfors på samma sätt, och samtliga tre prov fick normal utveckling. Tyvärr saknar jag ytterligare resurser för att undersöka platsen vidare, säger Fredrik Karlsson.

Lantbrukaren lovade, att åkern skulle få vara i det skick den befann sig hela sommaren, men tyvärr höll han inte sitt löfte. Redan två veckor senare sådde han om området, och han vill heller inte vidare tala om det inträffade.

Ja, så slutar Fredrik Karlsson sin berättelse. Man får otvivelaktigt en tankeställare. Var det måhända så, att dessa stjärnor hade med branden att göra, och varför i så fall? Var det en ren olyckshändelse eller var det en medveten åtgärd?

Jonzon

Forntidens domedagsvapen och vimaanafarkoster

Riksdagsman Anders Gernandt inleder i det här numret en artikelserie som fortsätter också i nästa nummer av UFO-Information.

Politiker Anders Gernandt har varit uppskattad föredragshållare vid två av UFO-Sveriges riksstämmor, Västerås 1975 och Stockholm 1978, samt vid ett flertal evenemang av lokal karaktär. Med underlag från de bandinspelningar som finns av de olika föredragen har Carl-Anton Mattsson gjort en sammanställning i vilken forntidens höga tekniska utveckling belyses.

Anders Gernandt är tidigare provflygare och robotkonstruktör, och han var bl.a. med om att introducera helikoptern i Sverige. Under sin tid som riksdagsman och ledamot i försvarsutskottet vågade han, som ende politiker, öppet agera i UFO-frågan.

Från mångtusenåriga skrifter i det gamla Indien finns mycket intressanta översättningar som fångar vårt intresse, och det är verkligen stimulerande för hjärnan och tankegångarna att ta del av dem. Hur skall man kunna tro på de gamla översättningarna som talar om flygplan, stridsvagnar och vapen som verkar att ha varit kraftigare och mer tekniskt utvecklade än de vapen vi har idag? Här gäller det tro, antagande och, till slut, vetande. Jag tycker nog att man kan få stöd för antagandet att det finns en högt utvecklad teknik för årtusenden sedan. Man kan också resonera på följande sätt:

Kärnkraften av idag och sättet att ta ut energi ur den, är ju egentligen väldigt komplicerat och skulle i själva verket kunna vara mycket enklare. Det är möjligt att man förr i tiden hade mer naturlig kunskap om hur man kunde ta ut energi på mycket enklare sätt än vad vi gör idag. För dem som i forntiden hade kunskapen var det kanhända inte speciellt svårt - kanske till och med ganska enkelt att exempelvis tygla gravitationen. Om man på den tiden gjort anordningar med en massa transistorer och finesser, så skulle det kanske för dem ha varit svårare.

Nu är vi tillbaka vid kärnkraftverket. Vad vi ser när vi tittar in i hallen i ett kärnkraftverk är i första hand den stora reaktorn med sina många säkerhetsanordningar. Där aktiverar man bränslestavarna, startar en reaktion och håller den under kontroll genom att dämpa reaktionen med vatten. Man gör egentligen inget annat än kokar vatten! Man framställer vattenånga - vilket för övrigt är det dyraste sättet att koka vatten på här i världen. Sedan driver vattenångan i sin tur turbiner av vanligt känt slag, som då roterar och drar en generator, som i sin tur alstrar elström i en kopparledare. Där finns också en stor mängd datorer och instrument för att övervaka hela processen. Med andra ord, det är en mycket komplicerad och omständig process att ta vara på den okontrollerade energi som frigörs i uranbränsle-

staven och omvandla den till elektronrörelse.

Det finns mycket i de gamla skrifterna från olika världsdelar, som berättar om hur man i svunna tider kunde flyga på olika sätt, bl.a. med hjälp av 'tonkraft'. När vi idag använder oss av väldiga raketer, satte man i forntiden kanske bara igång något 'tonsystem' som påverkade materien och gjorde så att gravitationen sattes ur spel. Enligt gamla sägner kunde man lyfta stora stenblock som om de inte vägde något. Man lär ha haft 'verktyg' där man genom tonkraft lätt kunde lyfta och förflytta stora stenblock på ibland hundratals ton. På 30-talet filmades hur tibetanermunkar använde sig av ett förfarande där man med tonvågor lyfte sex ton tunga stenblock 500 meter upp på en klipphylla. Kanske byggdes de Egyptiska pyramiderna med hjälp av samma teknik?

I många av de gamla berättelserna talas det genomgående om någon person eller präst, som hade särskilda kunskaper - eller gåvor, och som kunde flytta block långa sträckor genom olika stavar eller bildande av särskilda toner eller tonkombinationer. Hur är det med de här myterna och sägnerna? Hur kan det komma sig att det i nästan varje land i varje världsdel finns sådana här sägner som är så lika? Det är alltid någon person som kunnat flytta tunga saker på något sätt, och även någon som åkt upp i skyn eller kommit ner från himlen. Det berättas också om flygande farkoster som ser ut som pärlemor eller som en sol och liknande.

Man undrar om det har förekommit någon sorts kommunikation mellan alla dessa författare från forntiden i olika världsdelar. Kom man överens om att sprida en massa sagor ut över världen samtidigt - eller finns det möjligen en verklighet bakom - har vi haft påhälsningar från rymden?

Den andra förklaringen är att det levat högt utvecklade civilisationer här på jorden för många tusen år sedan som haft kunskaper vilka gått förlorade genom olika katastrofer, t.ex. globala krig och översvämningar förorsakade av väldiga flodvågor som bildats vid kosmiska katastrofer. Metaller från den tiden har oxiderat sönder för länge sedan, och finns därför inte kvar, medan däremot den bearbetade stenen klarat sig kvar till vår tid.

Om man går till dom gamla böckerna och då speciellt till Vedaböckerna, så finner man att en av de intressantaste som vi känner till är Mahabharata som betyder - Dom stora Baratonkrigen. Det rör sig om många och långvariga krig, och det var många kungar som regerade under den tidsrymd krigen pågick.

Där finns också i Rigveda (den äldsta av vedaböckerna) en skrift som heter Kung Dronas bok

Närkontakt i New Jersey

(Drona Parva) som berättar på ett tekniskt sätt om dessa krig i forntiden. Man skilde på två sorters skrifter. Det ena sättet att skriva hette 'Darjva' och var mer av romantisk karaktär. Det andra kallades 'Manosa' och var faktaskildring. Det var verkliga skildringar med tekniska beskrivningar. Kung Dronas bok tillhörde 'Manosa'. Kung Drona var en av befälhavarna och han beskrev ganska noggrant de tekniska apparater som fanns på den tiden. Det var stridsvagnar, vapen, flygplan och fartyg. Jag vill börja med att berätta lite om de vapen som finns beskrivna från den tiden för att så småningom komma över till vapenbärarna Vimanorna, alltså flygfarkosterna, och sedan beröra drivkraften på dessa viman-farkoster.

Om vi går tillbaka minst tre tusen år i tiden så står det skrivet i Mahabharata om: 'En flammande projektil som ägde den rökfria eldens strålgans avlossades, ett tjockt mörker omgav plötsligt härarna, alla väderstreck höljdes plötsligt i mörker, olycksbringande vindar började blåsa, moln stego dånan högt upp i luften och blod regnade ner från dem. Själva elementen tycktes bringade i oordning o.s.v..

Världen var svedd av hettan från detta vapen och tycktes gripas av feber. Elefanter svedda av energin från detta vapen flydde i skräck för att söka skydd undan dess fruktansvärda kraft. Själva vattnet upphettades så att de varelser som levde i vattnet tycktes brinna. Fienden föll som träd som brinna i en rasande skogsbrand. Våldiga elefanter föllo runt omkring förbrända av detta vapen. Andra rusade sveda hit och dit vrålande av fruktan mitt i den flammande skogen. Springare och stridsvagnar förbrändes av energin från detta vapen liknade resterna av träd som förbränts i en stor skogsbrand. Tusentals stridsvagnar föllo samman på alla håll, sedan dolde mörker hela hären Svala vindar begynte blåsa - det blev ljust i alla väderstreck - då fingo vi se en märklig syn. Så förbrända voro de slagna av detta vapens fruktansvärda kraft att man inte ens kunde urskilja dess former. Jag har aldrig förr sett eller hört talas om detta vapens like'.

Den här berättelsen skrevs kanske ner för första gången tio tusen år innan den första atombomben fälldes över Hiroshima. Man talar vidare också om en fruktansvärd 'pil' - strålpil (Agneja-vapnet) och det berättas om den, att: 'Så förfärligt var detta vapen, att det var som en fruktansvärd åskvigg av järn som liknade en jättelik dödens budbärare att kungen i stort betryck lät mala pilen till ett fint pulver, men till och med då ägde den fortfarande en förfärlig kraft, och han lät anställa män som skulle kasta pulvret i havet'.

Man misstänker med vår tids kunskaper att det rörde sig om radioaktiva ämnen.

Trots alla dessa försiktighetsåtgärder anställdes en hel del skada på något osynligt sätt (radioaktivitet?) Folks hår och naglar lossnade och föll bort på en natt. Det stormade hela dagen, lerkärl sprack

utan påtaglig anledning, fåglar blev vita och deras ben blev röda och fulla av blåsor och matvaror skämdes på blott några timmar. En hel del av det här känner man idag till från intensiv radioaktiv strålning.

Dödstrålar.

Utom Agneja-vapnet fanns också Brahma-vapnet, vilket sades innehålla gudens egen kraft som inte ens 'de odödliga' kunde uthärda. Detta vapen är intressant därför att det liknar inget i våra dagar känt vapen. Det kallades också för 'Indras pil', och sattes i verksamhet genom en cirkelrund reflektormekanism. Det avfyras inte utan kopplas på som en strålkastare. Omedelbart kommer en glöd - en ljuspil - som blir starkare och starkare tills målet förintas. Dess kraft är avsevärd, för under en strålände dag åstadkommer det omedelbart en stor oordning i naturen; vindar blåser, vatten kokar, djur löper amok. Det enda som kan motverka det är ett annat Brahmavapen. Två sådana som är i verksamhet mitt emot varandra neutraliserar varandra fullständigt. Detta tyder på att de arbetar efter en sorts vibrationsprincip som kunde neutraliseras genom noggrant anpassade motarbetande vågor.

Något av detta har vi idag när man talar om telemotmedel, där man utsänder radarvågor som skall motverka eller neutralisera andra radarvågor. Skillnaden är att i Brahmavapnet rörde det sig även om hög energi, inte bara den svaga energi som ligger i radarsignalerna av idag, utan även en kraft, som brukar nämnas i samband med dödsstrålen, vilken vi ännu inte har kommit på - dess bättre.

När man ville använda Brahmavapnet så skulle man först jorda sändaren och på så sätt få en jordad pol. Den andra gick då troligen genom luften. När vapnet startas berör alltid skytten först vatten - vilket väl betyder att han skulle skaffa sig en typ av jordledning.

'Kung Drons son berörde vatten och avlossade Narajana - våldsamma vindar började blåsa, regnskurar föllo, man hörde åskan mullra fastän himlen var molnfri, jorden skakade och haven svallade oroligt upp, bergstoppar rämnade, mörkret föll på'.

Mitt i den vilda flykt som följer händer något egendomligt. Mitt i den flammande förödelsen ... rusar flyende soldater direkt till närmaste vattendrag där de klär av sig nakna och tvättar sig själva och sina vapen medan flykten fortfarande är igång. Varför skulle de göra detta - kasta av sig kläderna och tvätta sig - om det inte är så att en elektromagnetisk effekt finns i den här starka strålen som hettar upp deras rustningar och vapen. När de så kommer i vatten blir de jordade och finns det något ra-

Forntidens domedagsvapen och vimaanafarkoster

dioaktivt stoft i luften så kan de då även tvätta av sig det. Det finns alltså vissa paralleller även med våra dagars radioaktiva vapen.

Esoterisk och psykisk energi

I En del andra skrifter står det att de gamla arierna väl kände till hur man kunde använda elementet elden i krig. Beteckningen 'elden' var då inte bara den eld som uppstår då vi t.ex. bränner trä, utan eld var då dels olika sorters elektricitet, dels det man kunde göra genom kemisk uppvärmning och dels ytterligare en sak som vi inte känner till nu, men som man får anta att de kände till och byggde väldigt mycket på, nämligen den esoteriska energin. D.v.s. den ännu inte upptäckta, ännu inte erkända och av vetenskapen bekräftat existerande energin. Den beskrivs och omtalas i många gamla verk, bl.a. av tibetanerna. De berättar om hur universum fungerar och om de energiformer som ännu är okända för oss, och som vi inte med bestämdhet vet existerar, men som esoterikerna påstår finns. Vi har ju inte nått så långt i studiet av naturlagarna och vår omgivande verklighet att vi upptäckt dem. Men vi är på god väg. Vi har idag kommit in på kärnenergin, och i och med det har vi kommit in, nära nog, på vad som kan räknas som esoteriska områden. D.v.s. det är så långt in i materien och det fysiska att vi inte kan se vad som sker, vi kan bara tänka oss. Det är ju energi som vi styr på ett sätt som vi tror vi kan bemästra, men vi vet inte riktigt vad det är.

Från detta är steget inte särskilt långt över till de psykiska fenomenen. Man säger ju att parapsykologi - och däri ingående exempelvis levitation, teleportation, klärvoajans som det tidigare varit obekvämt att tala om i vetenskapliga kretsar - det har börjat bli mer och mer rumsrent att tala om och laboratorieanknutet. Däremot den gamla 'hederliga' materiella fysiken - den har å andra sidan kommit mer och mer åt det ockulta hållet - lite mer ogripbar.

Det är väl ställt utom allt tvivel att den här s.k. ockulta vetenskapen kommer att accepteras mer och mer och att vetenskapsmännen kommer att finna oerhört mycket inom detta område, som ännu inte är klarlagt. Det finns med andra ord inget som är övernaturligt utan allt är naturligt, allt som sker, vi har bara ännu inte kunnat förklara det. Det kanske inte är meningen att vi med vårt förstånd ska komma allt för långt in på sådana områden där vi, så att säga, inte har något att göra.

Vi går tillbaka till de gamla ariernas kunskap om elden. Där fanns det en förteckning över projektiler - utkastningsvapen: Sikarhastra en eldkastare. Avisjastra var en projektil som kunde påverka soldaterna så att de blev sinnesförvirrade. (Sådana sinnesförvirrande vapen håller man på och experimenterar med idag, stridsgaser som är psykofarmaka, som gör att när soldaterna inandas dem så blir de glada, eller ledsna i överkant vilket får dem att kasta

sina vapen och blir på detta sätt utslagna. Dessa gaser finns alltså redan idag).

Det talades vidare om Prasvapama som orsakade sömn, och en gasprojektil som kallas för sömnpilen. Ett förstörarpapen hette Gantarvastra. Sanvarta ger en rökridå eller dimspridare. Vapnet Saura är solguldens projektil som var ett slags strålvapen. Det fanns vidare fyra sorters Agniastra. Agni betyder eld och astra betyder stjärna. De var projektiler som gick fram i eldhav och producerade åska.

Indras pil var som en åskvigg och kunde slå ihjäl tiotusen man. Dessutom fanns det magiska vapen som kunde kontrolleras genom viljekraft och ljud. Sarjakirti och Kamarapaka, som tog form i enlighet med ens vilja, vilket låter lite väl magstarkt för oss. En typ av tankefoster eller materialisation. Det fanns vapen som krävde hymner eller Mantra - ljud för att sättas i funktion. Det fanns olika eldsprutande vapen som man kunde starta med egen kraft.

=NY BOK=

Det är inte ofta det kommer fram nya UFO-böcker på svenska men nu kommer i alla fall en ny sådan översatt från engelska av Boris Ljungkvist, som tillika har skrivit översättarens förord.

Boken har i original behandlat mest amerikanska UFO-fall men i den svenska versionen har detta styckvis bytts ut mot nordiskt material, då mest danskt och norskt. Sverige är endast representerat med ett (1) enda UFO-fall, något som förefaller mycket egendomligt med tanke på att boken är avsedd för den svenska läsekretsen. Enda förklaringen till detta faktum måste vara Ljungkvists bristande kunskap i ämnet, vilket framgår av de utvalda UFO-fallen från våra grannländer. Boken, som skrivits av Sherman J Larsen, behandlar UFO på ett sätt som måste väcka intresse hos läsaren. Boken kan rekommenderas den yngre läsekretsen men även äldre med ringa eller ingen förkunskap i ämnet bör få en relativt god bild av UFO-problemet.

Boken 'Närkontakt, rapport om UFO-fenomen' är utgiven på Bonniers Juniorförlag 1979. Sidantal 89.

Jonzon

Närkontakt i New Jersey

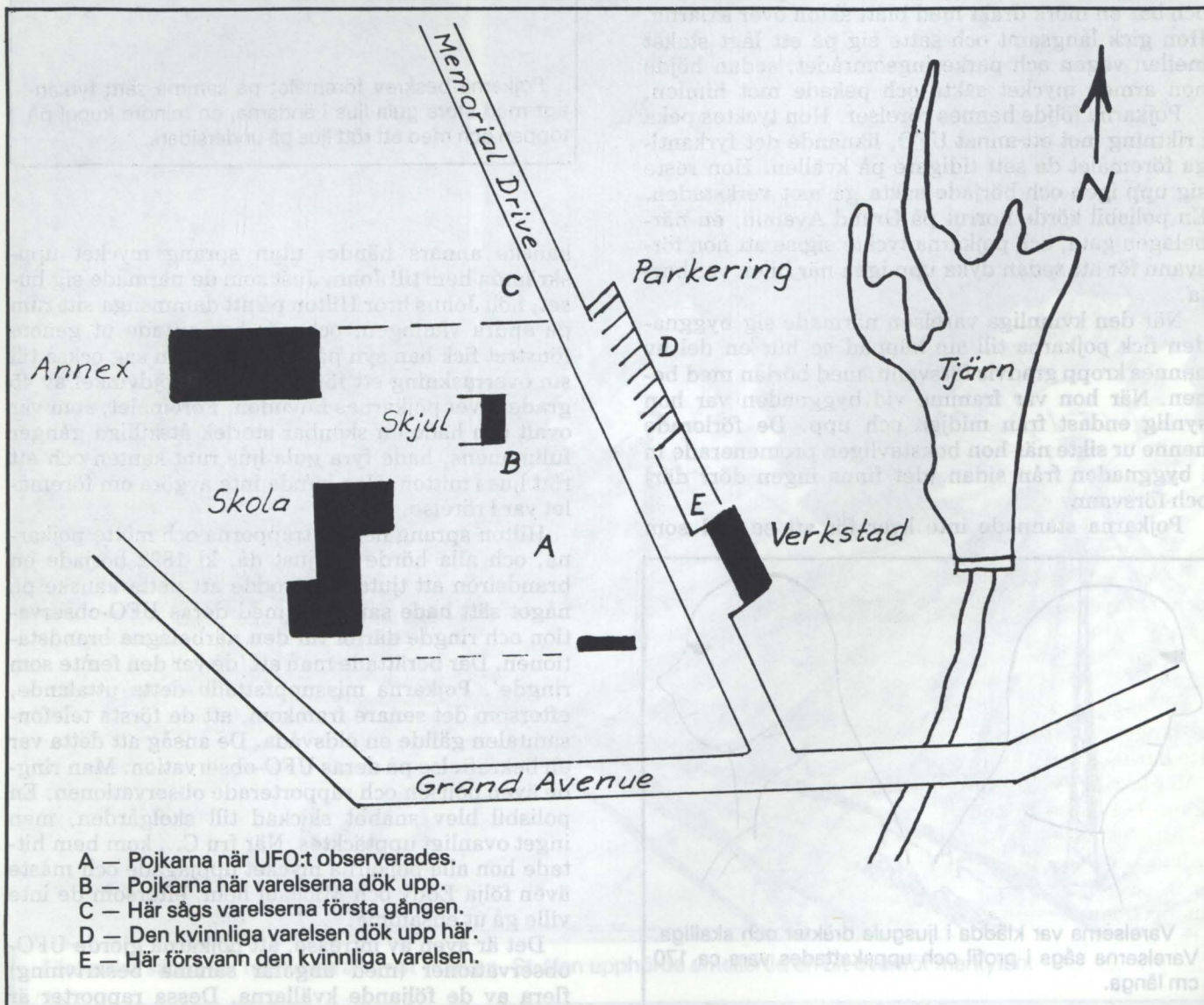
International UFO Reporter (IUR) har fått rapport om förekomsten av en möjlig närkontakt av tredje graden (CE-III) innefattande människoliknande varelser, som blev sedda i den lilla staden Montvale, New Jersey. Observationen ägde rum omkring kl 1815 den 31 januari 1978 och rapporterades av tre yngre pojkar. Fastän det hade gjorts en UFO-observation, kan man inte med absolut säkerhet fastställa något samband mellan själva UFOt och varelserna.

John C..., 10 år och hans två kamrater Eddy och Michael H... 8 resp. 10 år, lekte på idrottsplatsen vid skolan i Montvale. Det var fullkomligt mörkt vid den här tiden, och planen var upplyst av strålkastare. Eddy fick se ett 'flygplans-liknande' föremål, som kom in från söder och gick mot väster, men ingen av de tre pojkarna ägnade det någon större uppmärksamhet. Pojkarna berättade för fältforskar-

na Ted Bloecher, Budd Hopkins och Pat Huyghe, att de några få minuter därefter fick se ett andra föremål, som från öster kom rakt över idrottsplatsen, svängde runt den och sedan svävade över pojkarna en stund.

Alla pojkarna beskrev föremålet på samma sätt: fyrkantigt med stora gula ljus i varje hörn, en mindre kupol på toppen och ett rött ljus på undersidan. Det röda ljuset sände en stråle mot marken, men strålen upphörde en bit över marken. John uppskattade höjden till mellan 150 och 300 meter, men detta är troligtvis av föga värde, eftersom han gjorde motsägande bedömningar av dess skenbara storlek. Föremålet hade sannolikt en skenbar storlek mindre än fullmån.

Pojkarna gick sedan tvärs över planen till norra änden. Här var de i närheten av ett skjul med öppen långsida. Deras uppmärksamhet drogs då först till en varelse, sedan till en grupp av varelser, som rör-

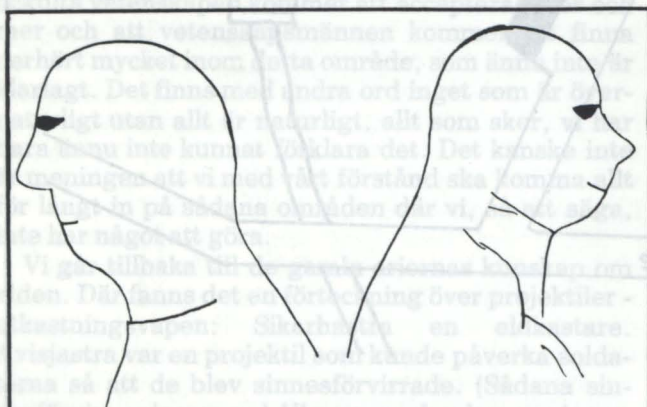
de sig söderut på Memorial Drive nära en verkstad i området. Pojkarna beskrev varelsernas rörelser som otympliga. De gick stelt, liksom 'bedövade'. Varelserna var klädda i ljusgula dräkter och bar stövlar och handskar. De föreföll vara omkring 170 cm långa och skalliga. Varelserna var sex - elva stycken, beroende på de olika vittnenas uppgifter. En av dem verkade vara annorlunda genom att den hade större huvud och bar en brun rock eller cape över sin gula klädsel. Varelserna sågs i profil och föreföll befinna sig på ett avstånd av 90 meter eller mera från pojkarna. Medan pojkarna iakttog 'männen' märkte de en skrämmande tystnad och en obehaglig lukt 'som av svavel'.

Varelserna gick i riktning mot verkstaden, men ingen såg dem försvinna, eftersom pojkarnas uppmärksamhet var riktad mot en annan underlig gestalt. När pojkarna gick bort från skjuet fick de denna gång se en kvinna på parkeringsområdet öster om Memorial Drive. Hon hade halvlångt, brunt hår och bar en mörk dräkt med blått skinn över axlarna. Hon gick långsamt och satte sig på ett lågt staket mellan vägen och parkeringsområdet; sedan höjde hon armen mycket sakta och pekade mot himlen.

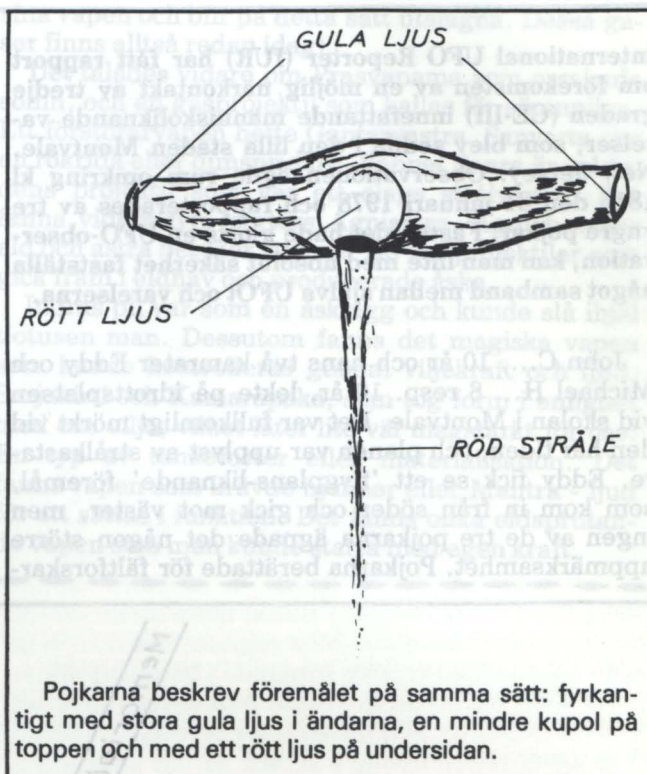
Pojkarna följde hennes rörelser. Hon tycktes peka i riktning mot ett annat UFO, liknande det fyrkantiga föremålet de sett tidigare på kvällen. Hon reste sig upp igen och började sakta gå mot verkstaden. En polisbil körde norrut på Grand Avenue, en närbelägen gata, och pojkarna tyckte sig se att hon försvann för att sedan dyka upp igen när bilen var borta.

När den kvinnliga varelsen närmade sig byggnaden fick pojkarna till sin häpnad se hur en del av hennes kropp gradvis försvann, med början med benen. När hon var framme vid byggnaden var hon synlig endast från midjan och upp. De förlorade henne ur sikte när hon bokstavligen promenerade in i byggnaden från sidan (det finns ingen dörr där) och försvann.

Pojkarna stannade inte kvar för att se vad som

Varelserna var klädda i ljusgula dräkter och skalliga. Varelserna sågs i profil och uppskattades vara ca 170 cm långa.

Pojkarna beskrev föremålet på samma sätt: fyrkantigt med stora gula ljus i ändarna, en mindre kupol på toppen och med ett rött ljus på undersidan.

kanske annars hände, utan sprang mycket uppskrämda hem till John. Just som de närmade sig huset, höll Johns bror Hilton på att dammsuga sitt rum på andra våningen, och när han tittade ut genom fönstret fick han syn på pojkarna. Han såg också till sin överraskning ett föremål på en höjdsvinkel av 45 grader över pojkarnas huvuden. Föremålet, som var ovalt och hade en skenbar storlek åtskilliga gånger fullmånens, hade fyra gula ljus runt kanten och ett rött ljus i mitten. Han kunde inte avgöra om föremålet var i rörelse.

Hilton sprang nedför trapporna och mötte pojkarna, och alla hörde att just då, kl 1822 började en brandsiren att tjuta. De trodde att detta kanske på något sätt hade samband med deras UFO-observation och ringde därför till den närbelägna brandstationen. Där berättade man att 'de var den femte som ringde'. Pojkarna missuppfattade detta uttalande, eftersom det senare framkom, att de första telefonsamtalen gällde en eldsvåda. De ansåg att detta var en bekräftelse på deras UFO-observation. Man ringde även polisen och rapporterade observationen. En polisbil blev snabbt skickad till skolgården, men inget ovanligt upptäcktes. När fru C... kom hem hittade hon alla pojkarna mycket uppgjagade och måste även följa Eddy och Michael hem, eftersom de inte ville gå ut ensamma.

Det är även av intresse, att pojkarna gjorde UFO-observationer (med ungefär samma beskrivning) flera av de följande kvällarna. Dessa rapporter är

UFO över Los Angeles följde pilot på nära håll

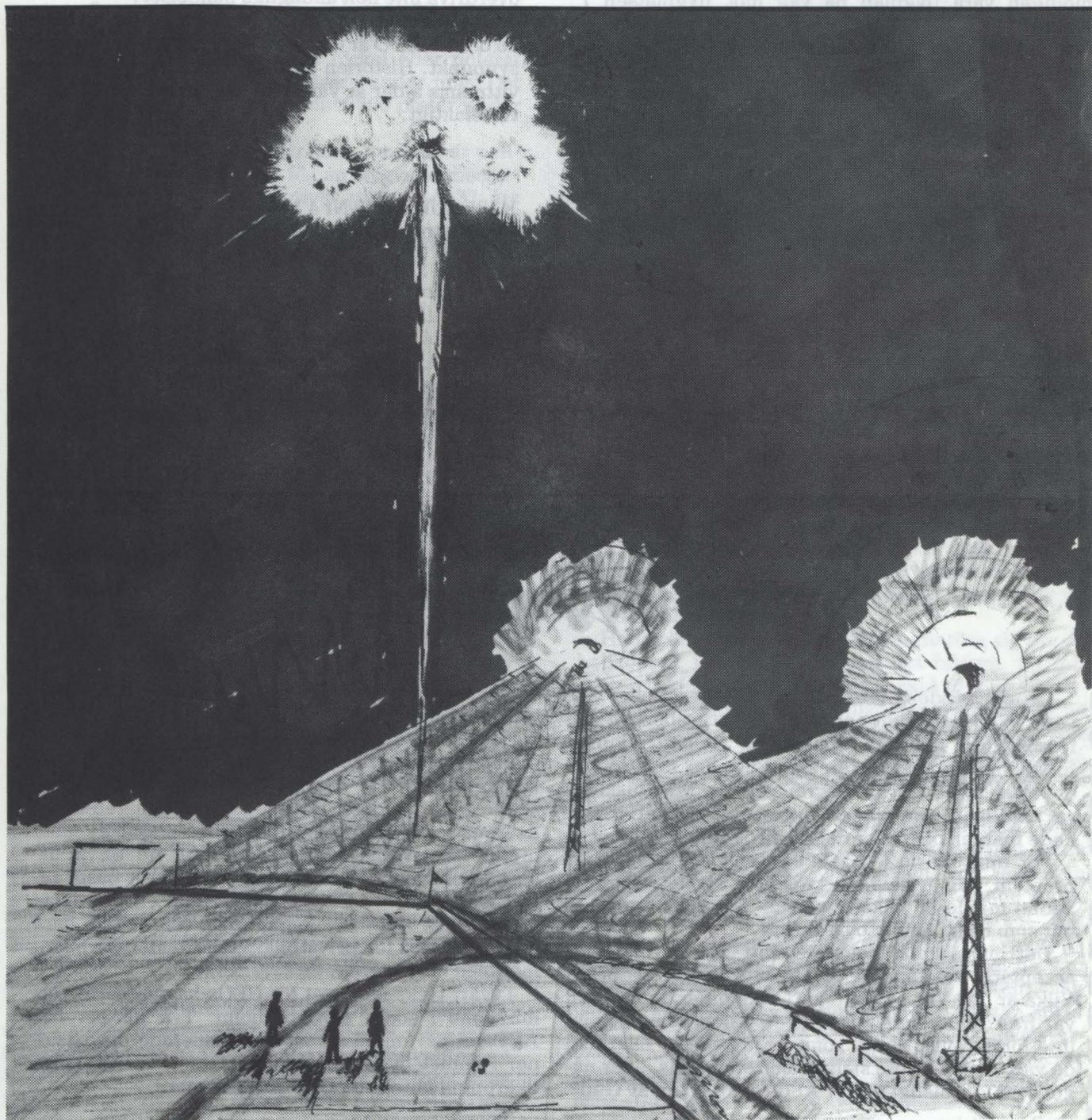
ännu inte kontrollerade i detalj och det är möjligt att pojkarna helt enkelt var 'över-sensibiliserade' och letade efter ovanliga föremål.

Uppföljning.

När IUR fick kännedom om observationen gjordes förfrågningar till New Yorks flygkontrollcenter och

flygplatsen i Newark i hopp om att få en radar-bekräftelse, men någon sådan erhöles inte. Kort efter hemkomsten ringde även fru C... till flygplatsen i Newark, men fick ingen bekräftelse på händelsen.

Vad kan göras med en rapport som denna? I första hand vill IUR upprepa, att förutom den kvinnliga varelsen, som pekade upp mot himlen på ett okänt föremål, så fanns det inget entydigt samband mellan

Föremålet sände en röd ljusstråle mot marken. Strålen upphörde emellertid en bit ovanför markytan.

varelserna och något UFO.

Mycket viktigare än detta är emellertid den osäkerhetsfaktor, som vittnenas ålder utgör; kan man verkligen fästa något avseende vid värdet av vittnesmålen från åtta och nio-åriga barn, som även rapporterat om 'spöklika människor som bor i grannskapet' och ovanliga effekter som orsakats av purpurfärgade moln? De 'UFO:n' de hade sett kunde möjligen vara flygplan på väg mot flygplatsen i Newark eller New York, eftersom deras beteende och uppdykande inte särskilt avvek från beskrivningen av vanliga jetplan som observeras i mörker. Själva varelserna kunde vara vanliga människor, observerade på avstånd och under svag belysning. Ted Bloecher kollade, om det möjligen kunde vara några personer från verkstaden, som var på väg tillbaka efter ett skift, men kunde konstatera att all personal hade lämnat arbetet flera timmar tidigare.

Det ovanliga försvinnandet av den kvinnliga va-

relsen återstår som den mest förbryllande delen av fallet. Trots en försäkran från pojkarnas mamma och en polis som kände barnen måste man emellertid komma ihåg, att det inte är obegripligt om barn verkligen missuppfattar eller inbillar sig det ovanliga utseendet på personer, som betraktas på avstånd och i sparsam belysning. Vilka barn är inte benägna att berätta historier av detta slag eller åtminstone överdriva inte helt alldagliga händelser?

Bristen på en uttrycklig koppling mellan varelserna och ett UFO är också en begränsning ur ufologisk synpunkt. Historien är intressant, men på grund av vittnenas ålder är värdet av ett fall som detta tyvärr tvivelaktigt.

Källa: IUR Vol. 3 Nr 4 1978

Översättning: Jörgen Granlie

Insändare:

Bortom flygande tefaten

I årtal har debatten rasat om UFOs vara eller inte vara. Man har vridit och vänt på vittnesbörden och försökt hitta nya infallsvinklar för att bättre kunna förstå vad man sett. Men samtidigt har man fört in debatten på en mycket begränsad väg. Man diskuterar nämligen bara tefatens utseende, ljud, efterlämnade märken och/eller delar i all oändlighet.

För mig har dock UFOs existens aldrig varit ett problem. Jag är helt övertygad om att de existerar. Sedan må de ha vilket utseende och vilka egenskaper som helst. Det är oväsentligt.

Det intressanta momentet inträder då man har accepterat tefatens vara. Då blir frågan naturlig: Vilka är de? Vad vill de? Varför kommer de hit? och varifrån? Eller symboliserar de något som vi ännu inte förstår eller aldrig kommer att förstå. Eller kan de vara en del av oss själva som reflekteras, eller något som vi plötsligt inser? Är de t o m en bit av Gud?

Jag anser således, att UFO-debatten borde inriktas enligt någon av dessa två angivna linjer. Då tror jag, att t ex tidningen UFO-information skulle läsas med än större nyfikenhet av de redan s k frälsta men framförallt av de många tvivlarna. Kontaktytan skulle göras bredare. Kanske skulle tidningen tappa de rent tekniskt intresserade eller några av dem men istället vinna dem som mer ser till UFOs ursprung och symboliken i fenomenet. Och bästa redaktion - fall inte för frestelsen med en förenklad miljödebatt. Det är så komplicerat och är inte bara bussar istället för privatbilar. Inga bilder på mamor med barnvagnar, tack!

Tyvärr tycks intresset för UFOs ha stagnerat. Åtminstone i södra storstockholm. Två gånger har ABF varit tvungen att inställa planerade diskussioner i ämnet flygande tefat p g a för få deltagare. Skärpning alltså alla UFO-intresserade!

Karl-Otto Hultström

UFO över Los Angeles följde pilot på nära håll

Det kunde inte vara något misstag - det främmande föremålet som plötsligt blev synligt var en farkost av metall med fönster.

- Jag kaller det inte ett UFO - emedan jag tydligt identifierade det, förklarar Floyd Hallström. - Det var ett flygande tefat. Jag vet det, jag såg det, det går ej att ta miste på. Runt och med en sluttande topp. Det var silverfärgat, likt nickel eller polerat stål eller krom. Jag såg det passera under mig. Det färdades i motsatt riktning endast 300 meter under mig.

Hallström bör veta vad han talar om. Han är pensionerad och har varit chef för en flygvapenbesättning samt har licens som privat pilot med 37 års flygning.

Hans observation - en nära sammanstötning av första graden, enligt ufologisk beskrivning - skedde klockan 1307 den 1 januari 1978 på 2250 meters höjd över Santa Monica i Kalifornien. Södra Kaliforniens avdelning av the Mutual UFO Network (MUFON), en organisation som upprättats av seriösa forskare, anser det vara en av de mest otroliga rapporter de någonsin har erhållit. Det var genom MUFON som jag hörde talas om Hallströms märkliga upplevelse.

Här beskriver Hallström sin sammanstötning.

- Jim Victor som flög en Mustang II och jag som flög en Cessna 170 A var på väg från Oxnard i Kalifornien till San Diegos Browns Field för att leverera Mustangplanet, som Jim hade sålt till en kund. Jag var med för att skjutsa hem Jim då han levererat planet.

- Vi lämnade Oxnard ungefär klockan 1235. Jag flög direkt mot LAX (Los Angeles internationella flygplats) i nästan rak linje från Oxnard till Beverly Hills på insidan av bergen vid kusten. Jim tog rutten genom Mugu och ned efter kustlinjen över Pepperdine. Vi kontaktade varandra flera gånger under flygningen för att hålla varandra informerade om vår position i avsikt att flyga tillsammans till San Diego.

- Jims flygplan var snabbast. Trots att han startade efter mig, anlände han till Los Angeles-området före mig. Jag anlände till kanten av Santa Monica och lämnade Beverly Hills-området. Jag lämnade en höjd av ungefär 087 och ställde in LAX VOR (vertikalt linjeläge) för att komma in över LAX centrum på 2280 meters höjd och därigenom klara TCA (inflygningskontrollen).

- Vid denna tidpunkt kontaktade Jim mig för att få reda på min position. Jag berättade att jag var på 2280 meters höjd och just skulle nå norra kanten av Santa Monica. Han rapporterade sin position över LAX, så jag bad honom flyga vidare ner till San Diego, eftersom jag var senare än honom. Sedan skulle vi mötas där, efter det att han träffat sin kund.

- Jim rapporterade att han var på 2340 meters

höjd. Jag spanade rakt framåt för att se om han syn-tes till. Jag befann mig över Santa Monicas affärs-distrikt, cirka 4-5 km från flygplatsen. Jag kunde se det mycket klart - och Hughes flygplan och LAX på avstånd. Då såg jag en prick som kom fram ur diset. Det låg dimma över LAX och det inre av landet runt Highland Park-området, med en topp på omkring 2000 meter. Santa Monica sågs dock kristallklart. Blå himmel, inget hinder någonstans, absolut klart. Jag kunde se trafiken och byggnaderna på marken.

- När jag såg pricken trodde jag det var Jim. Jag betraktade den under en minut - den verkade att bli större och närmade sig snabbt. Jag insåg då, att det inte var Jim i sin Mustang II.

Hallström var speciellt vaksam med tanke på den livliga trafiken i detta område. Han höll ett vakande öga på föremålet när det närmade sig honom, medveten om att dess höjdläge var nära hans eget. Han kunde se, att det skulle passera till vänster under honom. Farkosten såg ut att röra sig mycket snabbt, men eftersom den färdades mot honom kunde han ännu inte avgöra dess hastighet.

Hallström fortsätter. - När det kom närmare kunde jag konstatera, att farkosten inte hade några vingar, inget horisontellt stjärtparti och ingen stabilisator som vanliga flygplan har.

- Med min erfarenhet som helikopterpilot kom jag fram till, att det måste röra sig om ett slags helikopter avsedd för passagerare, som möjligen kom från LAX och medförde passagerare till de lokala terminalerna. Jag började titta efter rotorn och stjärtrotorsektionen för att avgöra vilken typ av helikopter det var, men när den kom närmare såg jag att det inte fanns någon rotor alls.

Hallström uteslöt nu, att det kunde röra sig om en helikopter. Det var inte enbart det faktum, att farkosten saknade rotor, den hade också för hög hastighet för att kunna vara en helikopter. Han tittade ner till vänster i 30 till 45 graders vinkel medan farkosten rusade emot honom. Han uppskattade dess höjd till 1825 meter och avståndet emellan dem till cirka en km.

- Plötsligt såg jag tydligt en tefatsformad eller rund farkost, berättar han, - jag kände ingen panik alls, i själva verket var jag nyfiken. När farkosten befann sig i ungefär 90 graders vinkel, kunde jag se att hela dess omkrets var en komplett cirkel. Jag kunde också se kupolen samt alla fönstren tydligt på flygkroppen. När den passerade vingstötan på den vänstra sidan och fortsatte över 90° vinkeln, såg jag nästan direkt ner på den, eftersom stötan sitter något framåt. Jag hade en utmärkt utsikt över farkosten och observerade, att det var av en mycket glänsande metall - mera likt nickel eller kraftigt polerat stål eller krom än av aluminium.

- Fyra till fem fönster var inom synhåll, och jag uppskattade att där fanns 16 till 20 fönster runt hela kupolen. Dessa var belägna bara en aning över bot-

tenlinjen, som var ett halvklot. Fönstrens storlek visade sig vara cirka 60 x 45 cm vid en jämförelse med en Cessna på samma avstånd. De var placerade likformigt och verkade vara mera ovala än runda till formen. Det var omöjligt för mig att se hur botten såg ut från den vinkel jag befann mig i, men den verkade vara flat på undersidan. Det fanns ingen hindrande utbyggnad på utsidan - inte heller några märken.

- Farkosten ändrade inte kurs utan höll stadigt cirka 310 grader (nordväst). Min kurs var omkring 130 grader i riktning mot LAX VOR. Farkosten vibrerade inte - inga kast, ingen rullning eller gir märktes. Det fanns inga tecken på främdrivning eller urladdning. Farkosten syntes mycket klart och tydligt. Inget ljus eller annat blinkande syntes till. Solen reflekterades i kupolen. Det bländande ljuset kom inte från den klara, mycket fulländade metallen utan från solstrålarna. Farkosten syntes mycket tydligt. Det fanns en skarp gräns mellan kupolen och botten. Inga ingångar, inga synliga luckor, ingenting utom fönstren kunde ses.

Efter det farkosten försvunnit ur sikte under honom hade Hallstrom sinnesnärvaro nog att ta fram papper och penna och klottra ner korta beskrivningar. Farkostens linjer, dess höjd, position, dimension samt den rådande väderleken i området. Han ritade också två skisser av farkosten.

- Iakttagelsen varade i cirka en minut, säger Hallstrom. - Först närmade den sig under en halv minut och därefter avlägsnade den sig i en rak linje över Hollywood Hills i ett spår som förde den rakt över Burbank och Van Nuys flygplats. Medan jag höll min position och tittade tillbaka kunde jag se den flygande farkosten ytterst tydligt, väl avgränsad i den klara luften, ända tills bakkanten på Cessnan blockerade min utsikt.

Hallstrom gjorde inget försök att vända för att hålla farkosten i sikte. Han visste att under tiden han utförde en 180 graders vändning skulle farkosten hinna långt. Han uppskattade dess hastighet till cirka 1000 km/tim - en siffra som han fick fram senare genom att beräkna dess kurs på kartan och mäta avståndet som den tillryggalagt från den tidpunkt då den först siktades och tills den försvann ur sikte. Han beräknade också sin egen sannolika hastighet observationens totala tid.

Han noterade nu, att det gått tre minuter sedan han sist kontaktade Jim. Han kontaktade honom igen.

- Jag anropade Jim och berättade, att jag hade sett ett flygande tefat, säger han. Han ler när han kommer ihåg Jims svar: 'Nej, det var inte ett flygande tefat. Det var min Mustang II som flög bredvid'. Jag svarade: 'Jim, jag talar om för dig vad jag verkligen såg och jag är absolut allvarlig'.

- Jim som känner mig väl slutade skämta och frågade, om jag hade rapporterat det. Jag förklarade att jag inte hade det, men att jag skulle göra det.

Någon hördes på samma frekvens och sa: 'Gosse, den här killen har druckit!'

- Intensivt medveten om att det var nyårsdagen och att andra människor kanske ansåg händelsen vara en typisk 'dagen-efter'-upplevelse, tillstod Hallstrom att han hade onda aningar när det gällde att avlämna en rapport.

- Men eftersom jag är den person jag är, säger han - kunde jag inte låta en sak som denna besvära mig. Jag kopplade över till frekvensen för flygservice och anropade Los Angeles.

Sedan började en förbryllande serie av händelser.

- Det var omöjligt för mig att nå LAX. Jag bestämde mig för att anropa någon annan flygservicestation. Ontario flygservicestation svarade. Jag berättade för dem att jag haft en upplevelse under inflygningen och önskade rapportera den. De svarade att jag skulle berätta, så skulle de spela in berättelsen på band. Därefter rapporterade jag det inträffade. De var intresserade och bad mig omedelbart kontakta LAX inflygningskontroll.

Eftersom det fortfarande var omöjligt att nå LAX anropade Hallstrom Ontario igen och berättade att han skulle kontakta Federal Aviation Agency (FAA) vid Browns Field i San Diego. Ontario noterade detta och Hallstrom flög vidare.

- Jag landade på Browns Field och anropade tornet på en låg frekvens. Där avgav jag samma rapport till FAA. De bad mig stanna kvar på frekvensen och sedan anropade de San Diego radio i sin tur. San Diego radio rådde dem att behålla rapporten och rapportera det inträffade till dem. Jag sa till dem att jag just skulle starta och skulle kontakta dem när jag flög, eftersom det då skulle vara större chans för bra sändnings och mottagningsförhållanden.

På hemväg med vännen Jim i Cessna-planet försökte han nå San Diegos radio men misslyckades. Han meddelade sig med tornet i Browns Field, som sedan kontaktade San Diego radio via den heta linjen. San Diego radio överförde instruktionen att försöka igen. Den här gången kom han fram och lämnade sin rapport. San Diego instruerade honom emellertid att lämna rapporten till sin hembas vid Oxnard eftersom där finns en FAA-station vid Oxnard Field. Hallstrom samtyckte.

- När jag anlände till Oxnard, berättar Hallstrom, rapporterade jag det inträffade per telefon från mitt hem. FAA-personalen berättade då att de inte längre tog emot UFO-rapporter. De var mycket samarbetsvilliga och sa, att de trodde mig samt föreslog att jag skulle kontakta Point Mugu flottflygstation. De gav mig telefonnumret till Mugu.

Efter fem minuter ringde FAA igen och betonade att de var angelägna om det inträffade och hade undersökt exakt vad som skulle göras. Om det gällde en fientlig sammanstötning skulle det rapporteras till den lokala verkställande byrån (underrättelsetjänsten). I annat fall skulle det rapporteras till något forskningsinstitut som kunde vara intresserat.

- Jag kontaktade ABC nyhetscentral i Los Angeles och frågade om de var intresserade av det inträffade och om de hade mottagit några andra rapporter av detta slag under dagen. De var mycket ointresserade och sade att såvida det inte var något jag kunde bevisa, var de inte alls intresserade av UFO - eller av min historia.

Men Hallstrom kunde inte glömma händelsen. För att bevara varje detalj medan händelsen ännu var i färskt minne spelade han in en redogörelse av vad han sett. Två veckor senare, den 14 januari, gjorde han en uppföljningsinspelning för att dokumentera 'mina sinnesrörelser och mina känslor av det inträffade'.

Utdragen från denna inspelning avslöjar, hur tydlig upplevelsen var.

- ... Jag måste poängtera att den här tiden definitivt har påverkat mina känslor, mitt arbete, mitt hemliv och människorna omkring mig. Jag är mycket svår att vara tillsammans med just nu

- ... Jag är fullständigt tillintetgjord. Det påverkar min sömn - vissa nätter sover jag inte alls.

- ...I mina tankar går jag alltid tillbaka till en-minuters-perioden, från det jag siktade farkosten tills den försvann ur sikte

För att lugna sig själv - och kanske även för att skydda sig mot möjliga attacker från negativt inställda personer - talade Hallstrom in en lång, detaljerad beskrivning av sin bakgrund som flygare, vilken omfattar 37 år. Hans föräldrar ägde ett eget flygplan och flög regelbundet i slutet av 1920-talet och i början av 1930-talet. Hallström kom in i flygvärlden vid sex års ålder och hade fått sin pilotlicens år 1939.

Han hade tjänat i flottan under andra världskriget och tjänstgjort som luftstridsflygare och mekaniker, han hade arbetat på alla slag av flygplan och maskiner samt tjänstgjort som personalchef för besättningen under amiral Ingram, överbefälhavare i at-

lantflottan.

Efter upplevelsen skrev Hallstrom till ett flertal uppsatta personer och fick bl a svar från Barry Goldwater, som skrev:

'Hjärtligt tack för att Ni tagit Er tid att sända mig en kopia av Ert brev till sekreterare Brown. Jag är också pilot och jag kan mycket väl föreställa mig den sensation som Ni upplevde.

Det förs allmänt diskussioner i vetenskapliga kretsar och i kommittén för teknologi om vilken verksamhet, som skall ansvara för insamlandet av data när det gäller fenomen liknande detta. Som medlem av kommittén skall jag bevara Ert brev och överlämna det till passande verksamhet när ett beslut är fattat. Tack än en gång för att Ni kontaktade mig'.

Under tiden medan Hallstrom väntar på andra svar är ufologer på västkusten ivrigt sysselsatta med att undersöka en rapport som lämnats av en markobservatör i Downey, Kalifornien. Han uppger sig ha sett ett UFO som stämmer in på Hallstroms farkost. Det flög i nordvästlig riktning. Datum: 1 januari 1978 Tid: 1317 - 10 minuter efter Hallstroms observation.

Men UFO-motståndarna attackerar redan fallet. Soffsittar-analytikerna - med tusentals timmar vid skrivbordet upprepar sina nötta klyschor av lämpliga förklaringar: pilothallucination, väderballonger, skämt, misstolkning.

Hallstrom står emellertid fast vid sin redogörelse och har frivilligt gått med på att genomgå ett polygrafiskt test och låta sig hypnotiseras.

En erfaren, allvarlig pilot, som förenar sig med en lång lista av andra erfarna piloter och flygbesättningar, vilkas nära sammanstötningar i luften blivit 'förklarade' och avfärdade som omöjliga.

Källa: Fate, Juni 1978

Översättning: Marianne Aplerud

JUBILEUMS- ERBJUDANDE

EN JUBILEUMSTIDNING, med "godbitar" ur UFO-Information under de gångna tio åren, som erbjuds alla UFO-Infos läsare.

JUBILEUMSTIDNINGEN innehåller en fyllig kavalkad byggd på de bästa svenska UFO-artiklar som under det senaste decenniet publicerats i UFO-Information. Men också en skildring av ett helt nytt, smått fantastiskt och tidigare opublicerat, UFO-fall med inslag av en närkontakt av tredje graden med en humanoid i Sverige!

JUBILEUMSTIDNINGEN, är påkostad lite extra — bl a med färgtryck och ett antal "extrasidor". Det tycker vi, också med tanke på att det är sista chansen att komma över skildringar av dessa klassiska UFO-fall, kan motivera en jubileumsnummerkostnad av 35 kronor.

VI HAR också tänkt på det faktum att vi nu dessutom måste skaffa oss en ny tryckpress — en kostnad som vi till en del hoppas kunna bestrida med hjälp av inkomsterna från jubileumsnumret. Naturligtvis har vi inget emot att de tidningsbeställare som vill, även skickar med en "extraslant" till "tryckpresshjälp"!

NÄR DU skickar in avgiften för jubileumstidningen så var samtidigt vänlig att märka postgirotalongen med "Jubileumsnummer". Postgironumret är 843 25 — UFO-Information.

JUBILEUMSTIDNINGEN är tryckt, vill vi betona, i en begränsad upplaga. Försäkra Dig därför om ett exemplar genom att redan idag beställa tidningen!